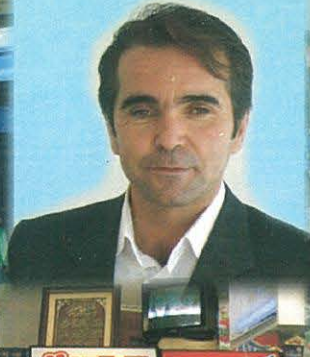

Çetmi

'nin
SESİ
GÖZÜ
KULAĞI
NABZI

YIL:11, SAYI:45, Temmuz-Ağustos-Eylül-2008

TANSA GIDA MARKET

Kaliteli, Ucuz ve Güvenilir Alışveriş
(Evlere Servis Yapılır)

Mustafa ERTEK

İş: 0 332 493 3170

GSM : 0 538 268 3255

ÇETMİM ÇAY EVİ'NDE BULUŞALIM

Tüm Sıcak ve Soğuk İçeceklerle Hizmetinizdeyiz...

İBRAHİM ERTEK

GSM: 0537 792 38 72

Çetmililer
Eğitim Kalkınma ve
Yardımlaşma Vakfı Adına
Sahibi ve Yazışları Müdürü
Mehmet BALCI
Gsm: 0536 252 27 09

TEMSİLCİLER

Çetmi	Hüseyin Eşiyok
Anamur	Abdullah Kasap
Karaman	M. Alif Akkoca
Antalya	M. Ali Güven
İzmir	Ahmet Güçlü
İstanbul	Mustafa Güçlü
Bursa	Mahmut Uçar
Fransa	Baki Solmaz
88 Fransa	Bilal Balci

YAZI VE FOTOĞRAFLARINIZ İÇİN İRTİBAT

Kerim BOZDAĞ

0539. 232 04 42
0242. 426 25 73

E-POSTA

kerim.bozdog@gmail.com
yeterlajans@hotmail.com

**Abone ve Reklam İçin
Banka Hesap Numaraları**

Vakıflar Bankası
Konya Merkez Şub
2051382

İş Bankası
Konya Merkez Şube
4500-3078074

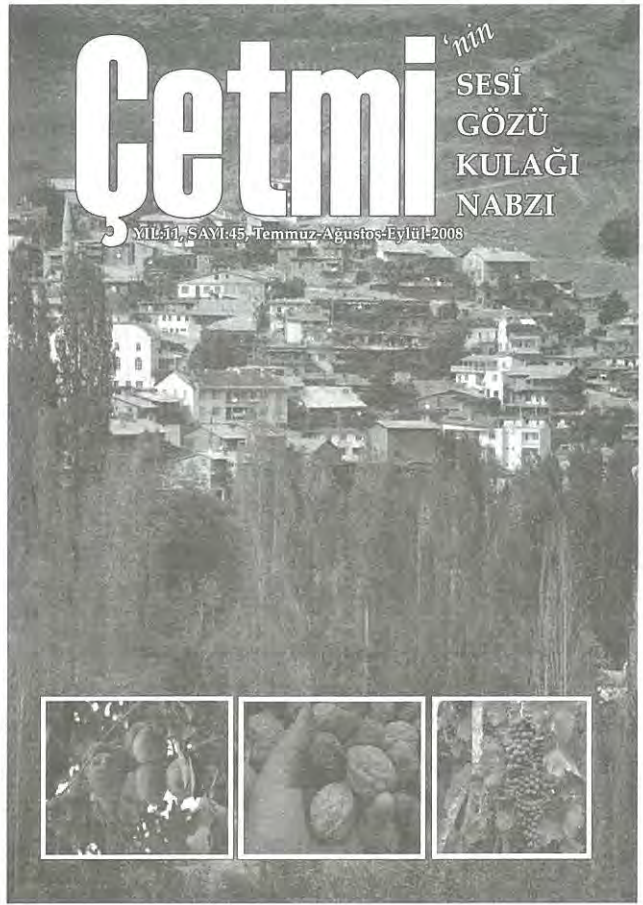
Bank Asya
Mevlana Şube
35-896375-7

ADRES

Çetmililer Eğitim, Kalkınma
ve Yardımlaşma Vakfı
Rampalı Çarşı Kat: 2 No: 186
Meram-KONYA
Tel: 0332. 351 26 67

Baskı

Anadolu Manşet Gazetecilik Matbaacılık
Uğur Altun
Tel: (0332) 342 71 47 - 342 71 48

İÇİNDEKİLER

Selam ile	Kerim BOZDAĞ	2
Çetmi'nin Sesi'nden	Mehmet BALCI	4
14. Çetmililer Günü Kutlandı		6
Engayra	Veysel BOZ	7
Ağa Dediğin Böyle Olur	Kerim BOZDAĞ	8
Empati	Şeref ÇİLEK	10
Kumbaralarımız	Hüseyin GÖKGÜN	13
Ömer Aslan'ın Dünya Rekoru		14
Teşekkür	Mustafa ERTEK	15
Deli Gönül	Halis YAZICI	16
Suriye Gezisi	Ali ÖZEL	18
Alo Orada mısınız?	Nurettin ÖZEL	25
Kan Aranıyor	Nurettin ÖZEL	29
Bağlı Kalmak	Osman ÖZEL	36
Amcama Dua	Yakup YAZICI	37
Softanın Mehmet	Niğmetullah UÇAR	38
Zekat, Fitre, Fidyeye		40
Sırımın Hasan	Niğmetullah UÇAR	43
Katibin Ali	Niğmetullah UÇAR	44
Aile Hekimliği Neyi Saklıyor	Nevzat ŞİPLEME	45
Fıkralar, Bilmeceler		47
Çetmi'den Haberler		48
Çetmililer Vakfından DUYURU		48

Selam ile

kerim.bozdag@gmail.com

Kerim Bozdağ

**“Can Konağını
aramadaysan, cansın;
bir lokma ekmek
arıyorsan, ekmeksin;
şu nükteyi biliyorsan,
işi biliyorsun
demektir; neyi
arıyorsan osun sen.
Testide ne varsa**

dışına o sızar”. Mevlana

İşte budur diyeceğimiz olaylarla karşılaşmak ve gelecekte ümit var olmak her Çetmilinin hakkıdır diye düşünüyoruz. 14. Çetmililer günü düzenlendi ve birliğin, dayanışmanın en güzel örnekleri sergilendi. Hizmet edenler kervanına yeni isimler eklendiğini görmek saadetine erdik yine... Çetmililere hizmet aşkını azimle ve şevkle yıllarca yılmadan sürdüren insanlarımızın varlığı ile bu günlere geldik. Onlar yaşadıkları her yerde Çetmi'nin hayali ve düşü ile zaman geçirdiler. Son zamanlarda hizmet kervanına katılan güzide insanlarımızın harika fikirleri ile artık yarınlara daha bir güvenle bakabileceğimiz gerçeği ortaya çıktı.

Bu insanlarımızdan özellikle Hüseyin Gökgün'ün hemen hemen her Çetmililer gününe damgasını vuran fikirleri vakfımıza ve Çetmililere önemli katkılar sunmaya devam ediyor. Onun girişimleri ile başlatılan kumbara kampanyası çok önemli hizmetlerin devamında önemli katkılar sağlayacaktır. Ayrıca el emeği göz nuru ile yapılan bayrak hemşerilerimiz arasında vakfa bağış kampanyasına dönüşmüş ve hayra hizmete vesile olunmuştur...

Alanya'da faaliyet gösteren Halis Uçar, Konya'da bulunan Mehmet Bozdağ ve Fransa'daki iş adamımız Baki Solmaz aynı bayrak için vakfımıza önemli katkılarda bulunmuşlardır. Kendilerini dergimiz adına tebrik ediyoruz...

Uluslararası spor müsabakalarında ülkemize altın madalyalar kazandıran değerli hemşerimiz Ömer Aslan kendi emeği ve özverisi ile hem ülkemizin hem de bizlerin unutamayacağı başarıları imza atmıştır. Hikâyesini dergimiz sayfelerinde okuyacağımız Ömer Aslan'a bundan böyle sahip çıkıp destek olmak hepimizin görevi olsa gerek...

Çetmililer Günü'nden Bir Görünüm

Konser Anından Bir Fotoğraf

Dergimiz 45 sayıdır yayın hayatını aksamadan sürdürmektedir. Zaman zaman meydana gelen aksamalar ufak tefek sıyrıklarla telafi edilmekte. Artık bu saatten sonra bir kısım sıkıntıları dile getirerek oflayıp puflamanın gereksiz olduğuna inanıyoruz. Ancak her zaman söylediğimiz gibi biz yinede tekrar edelim DERGİDE YER ALMASINI İSTEDİĞİNİZ KONULARDA BİZE BİR ŞEKİLDE ULAŞIN.... Kimi zaman karşılaştığımız bazı simalar bu güne kadar kendilerinden bahsedilmemesi gerçeği ile bizi yüz yüze getirmekte, böylesi bir durumda açıkçası kendi adımıza mahcup olmaktayız. Ama bizim elimizde yeterli veri olmadan da tam tanımadığımız şahsiyetler ve olaylar hakkında bir şey yazabilmemiz de mümkün değildir.

Hani Nasreddin Hoca'nın meşhur hikâyesidir. Hoca bir mektup yaz derler. O yazamam deyip kestirip atar. Sebebini sorunca da mektup yazdığım yere okumaya kendim gitmem gerekir de ondan cevabını verir. Aynen bunun gibi biz dergi için yazı resim gibi belge ve bilgileri her sayı için ısrarla istiyoruz kimseden bir şey gelmiyor...

Gelmeyince ya bizim istediğimiz yerlere gidip toplamamız gerek. Yâda elimizdeki mevcutlarla yetinmemiz gerek. Öyle olunca maalesef sonuç böyle böyle bir dergi oluyor. Bu durumun değişmesi ve dahada güzel bir dergi çıkarmamız sizlerin bizlere ulaşmanıza bağlı.

Yeni sayılarda buluşmak temennisi ile bütün hemşerilerimizin bayramlarını tebrik ediyoruz.

Hemşehrilerimiz Halis Uçar, Mehmet Bozdağ ve Baki Solmaz'a Türk'ün Şanlı Bayrağı Takdim Edilirken...

Çetmi'nin Sesinden

Mehmet BALCI

Değerli dostlar, 14. Çetmililer Sevgi, Dostluk ve Hoşgörü Günü'nü de hatasıyla sevabıyla geride bıraktık. Dile kolay; sevgi, dostluk günleri başlayalı 14 yıl geçti. Maziye doğru bir yolculuk yapar, geçen günleri ve seneleri hafı-

zamızda canlandırabilirsek pekçok anıların yaşandığını, nice dostların aramızdan ayrıldığını göreceğiz. Mutlak sona doğru yolculuğumuz devam ediyor. Bize verilen sınırlı zaman dilimi her geçen gün eksiliyor. Süresini tamamlayan da istemese de aramızdan ayrılıyor. Aklını kullanabilen ve niçin yaratıldığını düşünen insan, yaratıcının emirlerine uyarak sonsuz mutluluğu kazanıyor. Herşey kulluk yapabilmemize bağlı. Bu zaman dilimini bize tahsis eden Allah, yapmamız gerekenleri de ayrıntılarıyla açıklamıştır. Koyduğu kuralların yaşanır örneğini göstermek için de içimizden peygamberler göndermiştir. Herşey ayan beyan ortada. Ebedi hayatın mutluluğu için görevlendirdiği peygamberlere uyulmasını ve apaçık düşman olan ve bizi bataklığa sürükleyecek olan şeytana tabi olunmamasını öğütlemiştir.

Sema Gösterisi

Kıymetli kardeşlerim, takdir sizlerin. 14. Çetmililer Günü de imkanlar ölçüsünde uygulandı ve tarihe mal oldu. Bu günün organizasyonunda emeği geçen Çetmi Belediye Başkanı ve personeline, Çetmililer Vakfı yönetimine, vakfımız, dergimiz, kermesimiz, günümüzle ilgili canla başla çalışan kardeşlerimize, dostlarımıza, vakfımız için alınan kumbaraların temin edilmesinde büyük bir özveri gösteren Hüseyin Gökğün'e, el emeği göz nuru işlediği bayrağımızla vakfımıza hatırı sayılır bir gelir sağlanmasına vesile olan kıymetli eşine, gecemize renk katan değerli Kültür Bakanlığı sanatçılarına, günümüz ve gecemizde bizleri yalnız bırakmayan Emekli Güzel Sanatlar Genel Müdürümüz ve eşine, yoğun çalışmaları içinde bizim için zaman ayıran Hadim Kaymakamına, Belediye başkanlarımıza, milletvekillerimize, parti temsilcilerimize ve bürokratlara, günümüz ve gecemizi onurlandıran kıymetli misafirlerimize, bayrak yarışında ve açık artırmalarda hayırda yarışan genç işadamlarımıza, kardeşlerimize, günlerimiz ve kermeslerimizde hep yanımızda olan değerli hemşehrilerimize ve desteği olan herkese şükranlarımı arz ederim.

Kermesten Bir Görünüm

Kıymetli dostlar, bu teşekkürümden sonra sizlerden, günümüz, vakıf çalışmalarımız, dergimiz ve kermesimiz ile ilgili takdirlerinizi, yapıcı tenkitlerinizi, uyarılarınızı ve uygulanabilir önerilerinizi bekliyoruz.

15. Çetmililer Günü, 9 Ağustos 2009 Pazar Günü kutlanacaktır. Onbeşinci günümüz nasıl olmalı, hangi konulara yer verilmeli, süresi ne kadar olmalı; kermes nasıl düzenlenmeli, vakıf çalışmaları neleri kapsamalı, dergimiz ve içeriği ne şekilde yapılmalı? İlave edilmesi ve çıkarılmasını istediğiniz konular nelerdir? Yukarıdaki hususlar vb. konularda objektif değerlendirmelerinizi, düşüncelerinizi, kıymetli fikirlerinizi dergimiz ve www.cetmim.com aracılığı ile yönetimize ulaştırmanızı bekliyoruz. Uyarılarınız ve düşünceleriniz vakıf yönetimine ışık tutacak ve daha güzel organizasyonlara vesile olacaktır.

Muhterem hemşehrilerim, iki yılda bir seçilen vakıf yönetimi, 16 Ağustos Cumartesi Günü saat 18:00'de Çetmi Belediye Başkanlığı toplantı salonunda yapılan Kurucular Kurulu toplantısında yeniden seçildi.

Yeni Görevlendirilen Yönetim Kurulu ve Görev Dağılımı:

Vakıf Başkanı Mehmet BALCI; Başkan Yardımcısı Mahmut UÇAR; Muhasip Ahmet ZENGİN, Üye Ahmet GÜÇLÜ, Üye Mehmet Ali GÜVEN.

Yedek Üyeler: Mehmet Akif AVCI, Abdullah KASAP

Denetim Kurulu: Hüseyin GÖKGÜN, Dede BOZDEMİR, Kenan USLAN

Denetim Kurulu Yedek Üyeleri: Ramazan AYVAT, Mustafa AKKOCA

Vakıf yönetimize seçilen bizlerin çalışması ve faaliyetleri siz değerli üyelerin desteğine ve cömertliğine bağlı. Bize yardımcı olun; vakfımızı daha güzel imkanlara kavuşturalım ve daha çok hayra vesile olalım. Kendi kendimize şu soruyu soralım ve cevap bulmaya çalışalım. Bu güne kadar vakıf için ne yaptım, ne kadar katkıda bulundum, bundan sonra ne yapabilirim?

Selam, Saygı, Sıhhat, Saadet ve Afiyet Dileklerimle...

Çetmililer Günü'nde Hemşehrilerimize Sıla Yemeği İkramı

14. ÇETMİLİLER GÜNÜ KUTLANDI

Bu yıl ondördüncüsü düzenlenen Çetmililer günü yoğun bir katılım ile ve birbirinden güzel etkinliklerle kutlandı.

Her zamanki gibi Uçurum harmana kurulan kermes orada hizmet veren Çetmililerin fedakâr çalışmaları ile açıldı. Hemen kermesin yanına konan büyük kumbaraya dileyen hemşerilerimiz yardım için para atabiliyordu. Bu kumbarada 4500 Ytl. gibi bir meblağ birikmişti.

Aynı yerde yöremizin katmerlerinin pişirildiği ocaklar açılmış, sıcacık böreklerle dileyenler kendilerine ziyafet çekebilmişlerdi. Kermes faaliyetleri neticesi vakfımıza 13.000 Ytl. para biriktirildi.

Sünnet merasimi her yıl mutat olduğu üzere bu yılda gerçekleştirildi.

Ahmet Zengin, erkeklerin de bu yarışmalara katılması gerektiğinden bahsederek yarışmacılara sırasıyla söz verdi. Yarışmanın neticesinde Merve Güven jüri özel ödülüne layık görüldü.

Konserden bir Görünüm: Selahattin Alpay

Aynı günün akşamı vakfımızın düzenlediği İstiklal Marşı'nı güzel okuma yarışması tertip edildi. Vakfımız yöneticilerinden hemşerimiz Ahmet Zengin'in sunumu ile yarışmaya geçildi. Ahmet Zengin yaptığı konuşma ile yarışmanın öneminden bahsederek, ömür boyu hatıralardan çıkmayacak anıların bu yarışma ile hafızalarımıza nakşedileceğinden bahsetti. Yarışmaya katılanların tamamı kızlardan oluşmaktaydı.

Üçüncülük ödülü ile çeyrek altını Hümeysra Zengin aldı ve ödülü, belediye başkanımız sayın Osman Arı tarafından takdim edildi. ikincilik ödülünü yarım altın ödülü ile Fadime Arı aldı ve ödülü değerli hemşerimiz vakfımızın başkan yardımcısı Mahmut Uçar tarafından takdim edildi, birincilik ödülünü tam altın ile Merve Demirlenk kazandı ve ödülü hemşerimiz Vakıf Başkanımız Mehmet BALCI tarafından takdim edildi. Yarışmaya katılan kızlarımızın tümü yedi kişiydi. Vakıf başkanımız sayın Mehmet Balci, hepsi birbirinden güzel gayretle istiklal Marşı'nı okuyan yavrularımızın tamamının ödüllendirilmesinin uygun olacağını belirtti ve yarışmaya katılan herkese ödül verilmesi kararlaştırıldı.

Yarışmaya katılan Fadime Arı, Fatma Zehra Eşiyok, Hayrunnisa Kılıç, Merve Demirlenk, Nazlı Güven ve Merve Güven'i bizde buradan kutluyoruz...

Merve GÜVEN

ENGAYRA

Veysel Boz

Bahar gelince Çetmi'nin işleri de çoğalır. Bağ bahçe çift çubuk her iş vardır. Bahçelerde sulama yapmak için arıklar açılır. Yollar yapılır. Yaz günleri hazırlığıdır bir bakıma bunlar. Köyün büyüklerinden birkaç kişiye görev verilir. Guruplar halinde listeler oluşturulur Her görevli kendi listesinde ismi yazılı olana haber verir. Kendilerine verilen görev bölgelerine kazma kürek ve azıklarıyla giderler. Gidemeyen yerine ya çocuğunu gönderir ya hanımını veya yerine ücretli bir başkasını. Onu da yapmasa cezalıdır.

Tüm bunların yanında bire gönüllüler vardır. Gördüğü bir olumsuzluğu insanların hayrı için kendisi yapar. Yoldaki taşları kırar veya dikenli çalıları insan ve hayvanların geçeceği yerlerden keserek temizler.

Ben küçükken oğlak ve kuzu güderdim. Onları otlatmaya götürür obamıza yakın yerlerde gezdirirdim. Tandır Çukurundan kemikli esiğe doğru dolandım. Bir yerden çekiş sesleri geliyor. Sesin geldiği tarafa gidip baktım. Tek başına bir ihtiyar çekiş ve manilasıyla yol yapıyor. Hem de nasıl yol. Taşları tek tek düzelterip aralarını küçük (helik) taşlarla sıkıştırıp bozulmasını önüyor. Bu yaptığı iş o günün taş ustalığının mükemmel eserleriydi. Tabi bunu görenler ne demek istediğimi iyi anlar.

Şehirlerde makinelerde yapılmış presli kilit taşlarının kaldırımlara döşenmiş hali nasıl düzgün ve temiz oluyorsa o zamanki bu ihtiyar delikanlının yaptığı da oydu.

Bu Çetminin yaptığı işi o zamanki çocuk aklımla çok beğenmiştim. Eve gelince gördüklerimi rahmetli anneme anlattım. Oyle güzel tarif etmişim ki Annem dedi ki, oğlum o Topçu dayın. Az sonra buradan geçer. Evet, gerçektende topçu dayı buradan geçip gitmişti. Tabi sonradan Topçu dayı rahmetliyi daha iyi tanıdım. Allah ona ve tüm geçmişimize rahmet etsin.

Çetmililer gününün ikinci akşamı 17 Ağustos'ta Belediye Başkanımız Osman Arı, Vakıf başkanımız Mehmet Balcı, Hadim Kaymakamı ve Güzel Sanatlar Genel Müdürümüz Mehmet Özel'in konuşmalarıyla açıldı.

Semazenlerin sunduğu gösteriler Mevlana hoşgörüsünü yansıttı adeta.

Daha sonra kürsüye gelen şairimiz Niğmetullah Uçar beğenilen şiirlerinden birini okudu. Mustafa Polat da Abdolvahap Kocaman'ın Türk Milleti şiiriyle hitap etti.

Gecenin nihayetinde ses sanatçıları Orhan Ural ve Selahattin Alpay birbirinden güzel türküler eşliğinde şenliğe katılanları eğlendirdi.

Havai fişek gösterileri ile son bulan gecenin sürprizi vakıf yararına yapılan açık artırma ile yaşandı. Açık artırmada yine Bursa'dan Hüseyin Gökgün'ün değerli eşi tarafından işlenen Türk Bayrağı rağbet gördü.

Alanya'dan katılan değerli hemşerimiz Halis Uçar, Konya'dan katılan hemşerimiz Mehmet Bozdağ ve Fransa'da ikamet eden Baki Solmaz arasında kıyasıya tatlı bir hayır yarışı başladı. ... Ve neticede her üçüde kazandılar. Vakfımıza kazandırdılar. Hakiki kazancın ebedi alem için yapılan yatırımlar olduğu bilinci ile hareket eden hemşerilerimizin tümünü tebrik ediyoruz.

HALİS UÇAR - Ağa dediğin böyle olur -

Kerim BOZDAĞ

Malum; Vakfımıza en yüksek mali katkıda bulunan kişilere son zamanlarda köy ağası denir oldu. Bu sene köyümüzün ağası değerli hemşerimiz Halis Uçar olmuş. O, gerçekten ismi gibi, adına layık davranışlarda bulunan ağılıkta falan gözü olmayan gerçekten Halis birisi.

Halis Uçar; Galeyci Hüseyin'in oğlu. Alanya'da **Çıtırim Unlu Mamulleri**'nin sahibi. Yanında çalışan altmış küsur personeli ile birlikte hayat mücadelesine azimle devam ediyor. Bu arada vakfımızın başkan yardımcısı Sayın Mahmut Uçar'ın kardeşi.

Halis Uçar Anne Babası İle...

Halis, kendi kişiliği ile her yerde her zaman ve zeminde harika bir portre çiziyor. Her şeyden önce tevazu sahibi. Kısa zamanda gerçekleştirdiği büyük başarıları rağmen Öyle büyüklenmek böbürlenmek gibi bir problemi yok. Neyse o. Kimi zaman dudaklarından bir şairin hüznü dolu mısralarının dökülüverdiğine şahit olursunuz.. Karşınızdaki zat şairin kendisi imiş gibi hissedersiniz kendinizi. Kimi zaman hitabet sanatının inceliklerine vakıf bir konuşmacı olur. Kendisini dinleyen herkesi etkilemesini bilir. Bu yüzden tanıyanlarca Alanya'daki kimi özel ya da genel toplantıların aranan ismidir. Halisin bu özelliklerinin yanında bir başka özelliği daha vardır ki, o özelliği dillere destandır dersek a-

bartmış olmayız. Bir başka kişiliğe bürünme ve o kişiliği hakikatiyle yaşatma becerisi. Bu öylesine güzel bir yetenektir ki, Türkiye'nin değme komedyenleri ile yarışsa halis hepsini geride bırakır ve o dalda da birinci olur. Ve onları kıskançlıklarından çatır çutur çatlatır. Bu özelliğinden güzel bir yetenek diye bahsettim. Bunun sebebi var.

Ülkemiz insanlarını güya eğlendirmek maksadıyla televizyonlarda boy gösteren kimi sanatçı müsveddelerinin halleri ortada. Ve onlar bu ülkede halka yön veren eğlence sektörünün başındalar... Hâlbuki oralarda bizden olan insanlarla ihtiyaç var... Ve bu yeteneklerin sonuna kadar geliştirilip zirvelerde olması gerekmez mi?

Bir keresinde köyde mektebin önünden kahveci Abdurahmanın kahvesine doğru gidiyorduk. Bayağı da kalabalıktık. Birisi Halis'e "köy ağası" dedi. İşte tam o anda Halis'in birden bire yürüyüşünün değiştiğini fark ettim. Adımlarını daha itinalı atıyor, göğsü kabarmış bir vaziyette yürüyor muydu desem ne söylesem bilmiyorum. Suratı da kasılmıştı nedense. Birdenbire bana dönerek "Kerim abi, şu yanağıma bir dokunsana" dedi. Ben de parmağımın ucuyla dokundum ve işte o anda Halis'in kasılması geçti. Hemen anladım. O bu hali ile kendisine yakıştırılan ağılık sıfatını ti'ye alıyor ve bunun gerçekte bir şey olmadığını bu yolla belirtmiş oluyordu.

Halis ile baş başa yapıp konuşacak ve onu kendisinden dinleyecektik aslında. Ama bu mümkün olmadı. Köyde kaldığımız zamanlarda özellikle iki gece başka arkadaşlarla ve onunla birlikte sabahlara kadar oturduk ama bu konuya sıra bir türlü gelmedi. Hele bir gün gecesi kaynar pınarda sabahladık. Sabah herkes uyku sersemliği ile köye geri dönme telaşesindeyken Halisi mutfakta görmez miyim. Gözlerime inanamadım. Bulaşık yıkıyordu. Ocağı temizliyor mutfak tezgâhının fayanslarını bile siliyordu. İçimden helal olsun be Halis dedim. Ona pek belli etmesem de hayran oldum. Ve kendi kendime işte ağa dediğin böyle olur dedim. Halis Alanya'da ticari faaliyetlerinin yanında tarım işleri ile de uğraşmaktadır.

Alanya caddelerinde dolaşırken karşınıza beklenmedik bir yerde ansızın buğday başaklarıyla bezenmiş ÇITIRIM

Levhasıyla karşılaşabilirsiniz. İşte o levhaların altındaki iş yerleri bir yerde sizin de mekânınız sayılır. Oralarda en güzel bir şekilde ağırlanırsınız. Ve bir Çetmili olarak hemşerinizle gurur duyarsınız. Gurur duyarsınız çünkü Halis ve onun gibileri her ne kadar uzaklarda da olsalar zamanlarının büyük kısmını Çetmide yaşamakta ve her an Çetmiyi düşlemektedir. Uzakları yakın eden, varlığımıza anlam katan ve bizi hayata bağlayan şey kendi köklerimiz üzerine inşa edeceğimiz sağlam temellere bağlı. O temeller sevgi ve aşkla bizim gönlümüze taht kurmuşlarsa asla yıkılmaz ve sarsılmazlar. O temellerin harcında İslam inancının bize ve tüm insanlığa verdiği muhteşem bir medeniyetin izleri vardır. O izlerden yansıyan ışıklar yolumuzu aydınlatır rotamızı çizer...

Ne mutlu geleceğe aydınlık taşıyan insanlara...

1980'lerde Çetmi

EMPATİ (Duygudaşlık)

Şeref ÇİLEK

Sevgili Dostlar; Empati, dilimizde yeni kullanılmaya başlandı. Fakat anlam olarak, davranış olarak Türkler de çok eskiden vardı. Empati kendini karşıdaki kişinin, hatta karşıdaki canlının yerine koymaktır.

Karşıdakini anlayabilmek, onda anlaşıldım hissi uyandırabilmek, ona anlaşıldım rahatlığını yaşatabilmektir. İnsan en çok kendini en iyi dinleyen ve anlayanı sever.

Türkçemiz de oldukça yeni olan bu kelime, aslen Yunancadır. Neyce olursa olsun önemli olan anlayabilmek, uygulayabilmek, yerinde kullanabilmek değil mi? Hani bir arkadaşımız, bir dostumuz bir konuda bize akıl danışsa yerinde olan şöyle yaparım diye akıl veririz ya. İşte empati bunun samimi olanıdır. Anlayış olarak dinimiz de, ahlakımız da, gelenek ve göreneklerimizde var olan, yaşayan bir değerdir. "İğneyi kendine çuvaldızı başkasına batır," Anlayışı ile uygulayabilirsek, yaşayabilirsek birçok anlaşmazlık hiç yaşanmayacak.

(Velinin Mehmet Mustafa Boz Osman Tekeoğlu Ahmet Yazıcı)

Birçok problem kendiliğinden çözülmüş olacak. Birbirimizi daha çok seveceğiz. Daha az kavga edip, daha çok muhabbet edeceğiz.

İnsan, nerede yaşarsa yaşasın, hangi mesleği icra ederse etsin, hangi dinden, hangi milletten olursa olsun, empatik davranabilir. Çoban, güttüğü her hayvanı kendisinin gibi görmeli. Öğretmen, her öğrencisine kendi çocuğu gibi davranmalı.

Mezarlık Ziyaretinden Bir Görünüm

Mühendis mimar, yaptığı her proje ve planı kendine yapıyormuş gibi yapmalı. Marangoz, yaptığı masayı, evinde kullanacak gibi yapmalı. Satıcı kendini müşteri yerine, müşteride satıcının yerine koymalı. Tarla, inşaat, market, büro gibi ücretli bir işte çalışan kişi kendi işi gibi çalışmalı. Çalıştıran kişi de kendini çalışanın yerine koymalı. Doktor hastasına en sevdiği, en yakını birisi gibi davranmalı. Devlet adına çalışan memur, kendini iş için gelen vatandaşın yerine koymalı. Memur, kendine nasıl davranılmasını istiyorsa, vatandaşa öyle davranmalı. Kullandığı mekânı, eşyayı kendi malı gibi korumalı.

Adamın biri, on sene bir ağanın hizmetinde çalışmış.

Öküzleri ile çiftini sürmüş, hayvanlarını gütmüş, bağ bahçe işlerini görmüş. Kendi işini kurmak, kendi işini yapmak için ağanın işinden ayrılmış. Ağa, yaşlılığından işini takip edemediği için, öküzleri satacağını ilan etmiş. Yanında çalışan hizmetçi öküzlere müşteri olmuş. Bakmak için ağanın evine gitmiş. Öküzleri görmek istemiş. Ağa demiş ki "Bu öküzler ile senelerce sen çift sürdün. Benden iyi biliyorsun, neyine bakacaksın?" Adam, "Ağam ben öküzlere alıcı gözüyle bir bakayım," demiş.

İnşaat ustası senelerce işini yaptığı patronuna artık emekli olmak istediğini söyler. Emektar ustasının hakkını ödeyemeyeceğini düşünen patron, "hiç istemiyorum ama bir şartla evet diyebilirim," der. "Çok güzel bir arsa aldım. Son olarak bu arsaya bir villa yapacaksın ve emekli olacaksın."

Usta teklifi hiç beğenmez, ama olmaz da diyemez. İstemeye istemeye, baştan savma bir şekilde villayı yapar, bitirir. Patrona haber verir. Patron gelir birlikte villayı gezerler. Patron teşekkür eder ve şöyle der. "Bu villa senin emeklilik hediye, güle güle otur." Son işini baştan savma yapan usta utancından başını önüne eğer. Beyaz yayınlarına ait kitapların arka kapağında "Denizyıldızı Öyküsü" var. Bir adam okyanus sahilinde yürüyüş yaparken, denize telaşla bir şeyler atan birine rastlar. Biraz daha yaklaşıncı bu kişinin, sahile vurmuş denizyıldızlarını denize attığını fark eder ve "Niçin bu denizyıldızlarını denize atıyorsunuz?" diye sorar. Topladıklarını hızla denize atmaya devam eden kişi, "Yaşamaları için" cevabını verince, adama şaşkınlıkla "İyi ama burada binlerce denizyıldızı var. Hepsini atmanıza İmkân yok.

İhsan Hoca'nın Etrafında Çetmililer

Sizin bunları denize atmanız neyi değiştirecek ki?" der. Yerden bir denizyıldızı daha alıp denize atan kişi, "Bak onun için çok şey değişti," karşılığını verir.

İnternette alınma ibretlik bu kertenkele hikâyesi insan olarak bize çok şey anlatıyor.

DUVARDA ÇİVİLİ KERTENKELE

Evinde köklü bir onarıma girişen bir Japon mimar, bu onarım nedeniyle duvarlardan birini yıkmak zorunda kalmıştı. Duvarın bir bölümünü yıktıktan sonra ilginç bir görüntüyle karşılaştı. Duvarı oluşturan iki tahta arasında, sıkışıp kalmış bir kertenkele vardı. Biraz daha dikkatle baktığında, kertenkelenin canlı olduğunu gördü. Onu oradan kurtarmaya çalışırken karşısına bu kez daha da ilginç bir görüntü çıktı: Kertenkele, bir çiviyle ayağından duvar tahtasına çakılmıştı.

Kısa bir süre düşününce Japon mimar, olayın gizini çözüverdi. On yıl önce ev yapılırken dışarıdan çakılan bir çivi, o an tahta duvarın iç bölümündeki kertenkelenin ayağına rastlamış ve ayağını delip onu tahta duvarın iç bölümüne çivilemişti.

Halil Çavuş

Çilek Mustafa

Peki, nasıl olmuştu da kertenkele, bir santim boyu bile kıpırdayamadığı bu karanlık duvar boşluğunda on yıldan bu yana canlı kalabilmişti?

Japon mimar, evini onarma işini bıraktı, kertenkeleyi izlemeye başladı. Bu kertenkele herhalde havayla besleniyor değildi. O halde bunca yıl nasıl sürdürebilmişti yaşamını?

Bir süre sonra duvar boşluğunda bir hareket oldu. Japon mimar, nereden çıktığının ayırdına varamadığı başka bir kertenkelenin geldiğini gördü. Şaşırmamak, hayret etmemek olanak dışıydı. Gelen kertenkele, ağzında yiyecek taşıyordu ve bu yiyeceği, duvar boşluğunda çivili duran kertenkeleye getiriyordu.

Bu bir öykü değil, bir Japon mimarın tanık olduğu gerçek bir olaydır. Onun, bir türlü yanıtlayamadığı şu sorusuna, acaba siz yanıt bulabilir misiniz?

Bu iki kertenkele arasındaki ilişki nedir? Onlar, "anne ve yavru" mu, "eş" mi, "kardeş" mi, yoksa yalnızca iki "arkadaş" mıdır?

Sevgili okuyucu; Samimi olara empati kurabilen bir insan, isteyerek kimseye kötülük yapamaz. Kendine yapılmasını istediğini başkasına yapar, istemediğini yapamaz.

KUMBARALARIMIZ

Hüseyin GÖKGÜN

Merhaba çok değerli hemşerilerimiz yazımın başında hepinizi en kalbi duygularla selamlıyor, ALLAH'ın selamı ve bereketi üzerinize olsun dileklerimle kumbaralarımız hakkındaki projemizden sizleri bilgilendirmek istiyorum. Değerli hemşerilerimiz, değerli hemşerimiz Mahmut Uçarla birlikte böyle bir projeyi düşündük ve hayata geçirdik. 450 adet kumbara alıp vakfımıza hediye ettik. Vakfımız temsilcileri ve sayın başkanımız tarafından dağıtımının büyük bir bölümü gerçekleştirilmiştir. Elimizde halen bir miktar kumbara bulunmaktadır. Eğer ki temsilcilerimizin ulaşamadığı ya da ulaştıramadığı siz değerli hemşerilerimiz varsa lütfen vakfımızla irtibata geçip kumbaranızı alabilirsiniz. Vakfımız için yardım hareketine sizlerde katılmış olursunuz. Çünkü bizler, hepimiz o güzel beldenin bireyleri ve bu güzel vakfında mensuplarıyız. Değerli hemşerilerimiz bu güzel vakfı, hayır hareketini bizlere kazandıran, kuran, yaşatan ve yaşatılmasına vesile olan çok değerli büyüklerimize teşekkür ediyor saygı ve selamlarımı sunar, hayırlı uzun ömürler dilerken vefat eden büyüklerimize de ALLAH'tan rahmet niyaz

ediyorum. İyi ki; böyle bir vakfı kurmuşlar ve bizlere hediye etmişlerdir. Bizlere düşen; bu vakfı yaşatmak ve hedeflerine ulaştırmaktır. Değerli hemşerilerimiz; acaba bizler bu güzel vakfımız için ne yapabiliriz ya da neler yapabiliriz de daha birleştirici, daha kaynaştırıcı ve daha güçlü bir vakıf yapabiliriz. Bunun mücadelesini hep birlikte yapmamız gerektiğine inanan bir kardeşiniz olarak diyorum ki bu konuda üzerime düşen ne varsa en iyisini yapmaya çalışacağımı ifade ediyorum ve sizleri de bu değerli kuruluşumuza katkı yapmaya ve katılımda bulunmaya davet ediyorum. Çünkü bizim vakfımız çok değerli hizmetler yapıyor ve insan yetiştiriyor. Zaten büyüklerimizden birisi de; bu hizmetin ne kadar değerli olduğunu ortaya koymak bakımından şu güzel sözleri söylemiştir: *"Bir yıl sonrasını düşünüyorsan buğday ek, on yıl sonrasını düşünüyorsan ağaç dik, yüzyıl sonrasını düşünüyorsan insan yetiştir"* diyor. İyi bir çocuk yetiştirmek dünyalar dolusu hazinelerden daha değerlidir. Çünkü onlar yaşayan en değerli hazinelerdir. İşte bizim vakfımızda insan yetiştiriyor; bunun içindir ki sahip çıkmamız ve hedeflerine ulaştırmamız gerektiğine inanıyorum ve diyorum ki haydin bozuklukları vakfımıza diyerek bizler de bu hayır hareketindeki yerimizi alalım diyorum. Kumbaralarımızın nasıl takip edileceği ve teslim alınacağı ile bilgi tutanağının bir kopyası aşağıdadır diyor, selam ve saygılar sunar sağlık ve afiyetler dilerim.

Görüş ve eleştirileriniz için:

gormeyen@gmail.com

HEMŞERİMİZ ÖMER ASLAN'IN DÜNYA REKORU

Geri Geri Koşma (Retro) Dünya Şampiyonası'nda dünya rekoru kırarak şampiyon oldu.

İtalya'da yapılan Geri Geri Koşma (Retro) Dünya Şampiyonası'nda 200 ve 400 metrelerde dünya rekoru kırarak şampiyon olan Ömer Aslan, "Yıllarca düz koştum. Fakat **başarıyı** geri geri koşarken yakaladım" dedi.

Aslan, İtalya'da büyük ilgi gördüğünü belirterek, şampiyona sonrasında kendisine "Türk Usain Bolt" unvanı verildiğini söyledi. Yarışlar sırasında son 100 metrede Usain Bolt'un tekniğini kullandığını anlatan Aslan, tribünlerin kendisini ayakta alkışlayarak tebrik ettiğini dile getirdi.

Spor yaşamı boyunca kros ve maraton koşularında yarıştığını ve Türkiye çapında bazı dereceler elde ettiğini belirten milli atlet, Retro branşıyla 2006 yılında internette gezerken tesadüfen tanıştığını ifade ederek, "2006 Dünya Retro Şampiyonası'nı internette gördüm. Baktım katılan hiç Türk sporcu yok. 'Neden olmasın' dedim ve kolları sıvadım" diye konuştu.

O günden bu yana atletizm olimpiyat takımıyla birlikte yoğun bir antrenman temposuna girdiğini kaydeden Ömer Aslan, "Geri geri koşabilmek için, düz koşuda çok iyi bir alt yapı gerekiyor.

Diğer sporcular 400 ve 200 metrede 10'ar kez düz koşu yaparken, ben de aynı şekilde tersine koşuyordum. Son 2 yıldır tüm sosyal hayatım bitti. Tamamen bu şampiyonaya odaklandığım için kız arkadaşımdan bile ayrıldım" dedi.

Tersine koşmanın ilk etapta insanlara garip gelebileceğini belirten Aslan, çevresinden antipati yerine sempati topladığını söyledi. Aslan, sponsorluk için başvurduğu şirketler dışında hiç kimseden olumsuz bir tepki görmediğini ifade ederek, "düz koşanlar yerine neden ters koşan birine sponsor olalım" gibi tepkiler aldığını kaydetti. Türkiye'de retronun henüz tanınmadığına dikkati çeken Arslan, "Bence bu çok yanlış. Bizde başarı gelmeden destek de gelmiyor. Oysa sporcuya alt yapıdan destek vermek gerekir. Şampiyonada koşarken sağımdaki sporcuya baktım formasında Peugeot, solumdakine baktım Isuzu yazıyor. Dünya devleri sporcularını desteklerken benim sponsorum yoktu" dedi.

TEŞEKKÜR

Mustafa Ertek

Değerli hemşerilerim, bildiğiniz gibi ben Çetmi'de esnafılık yapmaktayım. Her zaman olduğu gibi günlerden bir gün işyerimi açtım. Tabi ki müşteriler gelip gittiler. Öğleye doğru köyümüzden kimilerince gariban sayılan bir vatandaşımızın çocuğu geldi. Elinde bir Yeni Türk Lirası vardı. Doğruca Cips tereğine vardı. Oradan bir YTL'lik cips alıp kasaya doğru gelirken masanın üzerinde bulunan "Sadaka belayı def eder, Ömrü uzatır." (Hadis-i Şerif) Çetmililer Vakfı yazılı kumbarayı görünce, onu kaşla göz arası bir müddet baktı. Sonra eline aldı evire çevire bir güzel inceledi. İçindeki bozuk paraları görmeye çalıştı bir müddet. Ben her çocuk gibi kumbara onun da hoşuna gitti herhalde diye düşünürken o geri giderek elindeki cipsi bıraktı ve elli kuruşluk bir cips aldı. Kasaya gelip önümde durdu. "Cipsi niye değiştirdin?" Diye sordum. Çocuk, "abi ben paramın yarısını kumbaraya atmak istiyorum" deyince şaşırdım ve tarifi imkânsız duygular yaşadım. Şöyle bir iki dakika daldım ve düşündüm. Çocuğun bu asil davranışı beni etkilemişti. Aklıma yardımlaşmanın, sadakanın ne kadar önemli olduğunu bilen bir çocuğun düşüncesi ve eğitimi geldi. Belki de bu kumbaraya bırak-

tığı para ona ve onun gibi diğer çocuklara eğitim ve öğrenimlerine katkı olarak geri dönecek...

Hiç bir şey olmasa bile, çocuklarımız dâhil hepimizi yardımlaşmaya ve birbirimizle kaynaşarak ilerlemeye sevk eden vakfımızın büyüklüğünü bir kez daha kavradım.

"Hayra vesile olan, onu yapan gibidir" emrini hatırladım.

Böylesi hizmetlere vesile oldukları için sayın vakıf başkanımız Mehmet Balcı'ya teşekkür etme ihtiyacı duydum, Teşekkürler **Sayın Mehmet Balcı**.

Ayrıca Çetmililer gününde vakfımıza katkı amacıyla satışa sunulan bayrakları ve tabloyu satın alan **Sayın Halis Uçar, Sayın Mehmet Bozdağ ve Sayın Baki Solmaz'a**,

Mehmet Bozdağ

Sayın Hüseyin Yıldız'a ve vakfımıza yardım eden bütün hemşerilerimize çok çok teşekkür eder saygılarımı sunarım.

Ayrıca geri koşma yarışmalarında birincilik elde ederek ülkemizin ismini ve bayrağını bütün dünyada dalgalandıran Çetmimizin gururu Sayın **Ömer Aslan'ı** da tebrik ediyor, kendisini kutluyorum.

DELİ GÖNÜL

Halis Yazıcı

Varın yoğun nedir demez
Deli gönül deli gönül
Ağlatır gözyaşın silmez
Deli gönül deli gönül

Zemheride çıkar bele
Hemen gider bizim ele
Haydi, sana güle güle
Deli gönül deli gönül

Gümüş kemer bel üstüne
Gönüller hep yar üstüne
Mey içer meyin üstüne
Deli gönül deli gönül

Çetminin her yöresinden
Vaz geçmez gök sekisinden
Biraz daha eskisinden
Deli gönül deli gönül

Suya düşer ıslanmazsın
Demir olsan paslanmazsın
Akıllanmaz uslanmazsın
Deli gönül deli gönül

Bir orada bir burada
Durmuyorsun bir arada
Sizin eviniz nerede
Deli gönül deli gönül

Söyler yazar eğlenirsin
Bülbül gibi dillenirsin
Ağalanır beylenirsin
Deli gönül deli gönül

Irgat olur ekin biçmez
Pınara iner su içmez
Onsekizi öte geçmez
Deli gönül deli gönül

Boğaz içi yöresine
Yaslanır yar sinesine
Yazın Çetminin sesine
Deli gönül deli gönül

Dilden dillere düşürdün
Gurbet ellere aşırdın
Aşk ateşiyle pişirdin
Deli gönül deli gönül

Dallar çürür düşer yaprak
Son mekândır kara toprak
Gerilere dönde bir bak
Deli gönül deli gönül

Uzaklara ulaştırdın
Diyar diyar dolaştırdın
Kâğıt kalem yarıştırdın
Deli gönül deli gönül

Çektiğim senin elinden
Şaşırdın doğru yolumdan
Kurtulamadım elinden
Deli gönül deli gönül

Bülbül gezer gül içinde
Güzeller hep bağ içinde
Aradığın yok içinde
Deli gönül deli gönül

Ne hayaller kuruyorsun
Daha neler umuyorsun
Kendini ne sanıyorsun
Deli gönül deli gönül

Senin huyuna alıştım
Küstüm darıldım barıştım
Harmanda gece karıştım
Deli gönül deli gönül

Yürek sızısı dinmedi
Bir kez halimden bilmedi
Aklım sırrım ermedi
Deli gönül deli gönül

Derya gibi doldum taştım
Gel dediğin yere koştum
Senin tuzağına düştüm
Deli gönül deli gönül

Çekilen çileler yeter
Yolun sonu nerde biter
Bu aşk beni alır satar
Deli gönül deli gönül

Gel eylersin tepelerden
Uzaklardan ötelerden
Duyar idik atalardan
Deli gönül deli gönül

Adı konmuş kader denir
Yazılanlar başa gelir
Dostlar daha iyi bilir
Benim gönül dertli gönül

Seherde bülbül nağmesi
Bilmem nerden gelir sesi
Yoktur derdimin çaresi
Benim gönül dertli gönül

Düşer hayaller peşine
İner gelir onbeşine
Tarak çeker kel başına
Deli gönül deli gönül

Yeşil yapraklar döküldü
Boyunlar beller büküldü
Toprağa yiğit ekildi
Benim gönül dertli gönül

Yayladan yaylaya göçer
Şahin gibi gökte uçar
Bizim elden gelir geçer
Benim gönül dertli gönül

Bahçe bostan bağ içinde
Daim ahu zar içinde
Rus vay ettin el içinde
Deli gönül deli gönül

Gözyaşımı döktüm durdum
Ağlamaktan pek yoruldum
Gonca güllerden ayrıldım
Benim gönül dertli gönül

Âşık aslın nerelidir
Yürek pare pare parelidir
Söyleyişinden bellidir
Gönül gönül dertli gönül

Bizim köyde sıra dağlar
Dağlarda bir garip ağlar
Senden daha deli kim var
Deli gönül deli gönül

Konyalıyım ezelinden
Taşkentin Çetmi köyünden
Yazıcıoğlu Halis'im ben
Benim gönül dertli gönül

Gire gör gül bahçesine
Kulak ver bülbül sesine
Bir ağacın gölgesine
Deli gönül deli gönül

Seherde öten kuşlara
Yüzü gülmeyen başlara
Derdimi döktüm dostlara
Benim gönül dertli gönül

Yazıcıoğlu yazar derler
Diyar diyar gezer derler
Hep sana uslanmaz derler
Deli gönül deli gönül

Ateş yana duman tütmez
Elemim kederim bitmez
Güldürmeye gücüm yetmez
Benim gönül dertli gönül

Hak'tan gelir ne gelirse
Tövbe olsun isyan ise
Dostlar darılmaz Halise
Benim gönül dertli gönül

Mevla'nın inayetiyle
Âlimlerin sohbetiyle
Evliyanın himmetiyle
Uslan gayrı deli gönül

Çifte kefenler biçildi
Gözlerden yaşlar saçıldı
Yaralar derin açıldı
Benim gönül dertli gönül

Aşık Halis gelir derler
Bizim elde kalır derler
Bir gün olur ölür gider
Benim gönül dertli gönül

Fanisin hey yalan dünya
Yollarda kalmışım yaya
Hep deli gönül dedim ya
Benim gönül dertli gönül

Bir haber aldık karadan
Böyle hoş görmüş yaradan
Hızlıca geçti buradan
Benim gönül dertli gönül

Ben yazdım benim
Okursan senin
Dinlerse onun
Saygılarımla...

SURİYE GEZİSİ VE HALİD BİN VELİD -1-

Dr. Ali ÖZEL

Yine sizlerle yazıyoruz. Son sayımızda Suriye seyahatimizle ilgili duyumu ve görüşlerimizi aktarmıştık. Dergimizde değerli kardeşlerim Mehmet Balcı (Hoca), Kerim Bozdağ, Halis bey, Hüseyin Eşiyok, Nurettin

Özel, Şeref Çilek gibi daha nice arkadaşlar Nimetullah ve Halis başta olmak üzere şiirleriyle adeta köyümüzü ve köylümüzü fotoğraflarcasına net bir şekilde gözlerimizin önüne sermektedirler.

Ben ise genel ve ansiklopedik bilgilere ağırlık vererek bilhassa gençlerimizin bilgi dağarcıklarının biraz şişmesini istiyorum. Bu cümleden olarak ta seyahat ettiğim yerler ile ilgili bilgileri sunmaya çalışıyorum. Seyahat yazılarında genelde görülen yerlerin tarihi ve kültürel mekânları, çarşı ve pazarı, halkın yaşantı biçimi (Yeyip içmesi, giyip kuşanması, hal ve tavırları gibi) alış verişler, karşılaşılan olaylar anlatılır tabi bunlar kısa kısa geçer. Yoksa her seyahat bir dizi kitap oluşturur.

Son yazımdaki Musul'un (Suriye) saray mahallesi ile ilgili bölüm çıkarılmış. Neden çıkarıldığı bana bildirilmedi. Eğer yazı uzun diye, çıkarılmış ise, bunun devamı gelecek sayıdadır şeklinde belirtilmesi gerekirdi. Yok, yazı şu ya da bu şekilde mahsurlu görülüp beğenilmezse oda ayrı bir şey, her yazı sahibini bağlar. Hiç birimizin dergi yüzünden en ufak bir çıkarımız yok. Yine her birimiz karınca gayreti ile bir hizmet eylemek istiyoruz. Karşılıklı olarak nezaket kurallarına dikkat etsek daha iyi olur diye düşünüyorum. Bu arada yazılar şiirler ve derginin derlenip basılması ile ilgili herkese en derin sevgilerimi yolluyorum.

Biz yine Musul'dayız. (Suriye) ve Musul kalesindeyiz. Şehrin tepelik bir yerinde ve tüm şehir adeta gözlerimizin önünde. Meğerse bu kale, hiçbir zaman işgal edilmemesi, yapıldığı zamandan beri sapsağlam kalması yönünden dünyanın en önde gelen kalesiymiş. Etrafı su hendeği ile çevrili ve kaleye bir köprü ile geçiliyor. İstanbul'daki Anadolu Hisarı gibi en az on tanesini içine alabilecek büyüklükte bir kale. Yapılış tarihini bilen yok. Çok eski ama bir taşı bile düşmemiş. İçinde kral sarayları ve bu saraylara ait onlarca müstemilat, gladyatör (dövüş) alanları, aslanların kapıştırıldığı mekânlar, suçluların aslanlara parçalandığı kuyular... Her şey yerli yerinde. Hele bir misafirhane bölümü var ki insanı şaşırtan cazibesi ile dimdik ayakta. Burası nerede ise bir futbol sahası büyüklüğünde. İleri derecede süslü ve işlemeli. Zamanın krallarını misafirlerini orada ağırlarlarmış. Şimdiki devlet başkanları da yabancı konuklarına orada ikramda bulunurlarmış. Kalenin bütün köşeleri dünyanın her tarafından gelen insanlarla kaynıyor.

Ali Özel Nemrut Dağı'nda

Hele o Japonlar vıgıl vıgıl her taşın altındalar.

Kaleden sonraki durağımız Halid bin Velid Camisi. Halid bin Velid Peygamberimizin Allah'ın kılıcı diye şereflendirdiği Ashab-ı Kiramın büyüklerinden. Caminin fazla bir olağanüstülüğü yok. Oldukça büyük ve alıştığımız cami tiplerinden. Ama olağan dışılığı fazla süslenmiş oluşu. Renkler çok abartılı veya yakıcı göz alıcı. Caminin geniş avlusu mermer döşeli ve bakımlı. İçi ve avlusu insan kaynıyor. Cami avlusunda duvarına dayanarak oturan yirmiden fazla ama (Gözü kör) insan vardı. Onlar çok edepli bir şekilde Kur'an ve ilahi okuyorlar. Her biri Kur'an'dan belli bir bölümü okuyup sözü yanındakine bırakıyor ve bu böyle devam ediyor. Bunlar dilenmiyorlar. Yalnız yemek zamanı kendilerine ikram edilen dürüm cinsi yiyecekleri kabul ediyorlar. Bizde öğle zamanı oradaydık Diş hekimi arkadaşım Osman beyle beraber. Onların sayısınca az ötede bulunan tavuk dönerciden dürüm yaptırıp kendilerine ikram ettik. Yalnız bazı uyanıklar o saatlerde duvarın dibine çöküp kör taklidi yaparak yapılan ikramlardan pay kaparlarmış. Yerli halk bu tipleri kolayca fark

edip oracıkta meydan dayağına tabi tutarlarmış. Şimdi Halid bin Velid gibi ünlü bir sahabeden söz etmezsek eksik yazmış oluruz. Halid Bin Velid o zamanın Mekke ileri gelenlerinden. Şehir idari meclisinde görevli. Okuyup yazması olan gözü pek bir delikanlı. Babası Ebu Cehil ile amca çocukları ve oda Ebu Cehil gibi bir peygamber düşmanı. Annesi de Peygamberimizin baldızı. Yani Hz. Hatice'nin kardeşi. Oda azgın bir İslam karşıtı. Halit Bin Velid'de hicretin altıncı yılına kadar iflah olmaz sanılan bir Peygamber karşıtı. İyi bir taktisyen ve savaşçı olan Halid Bin Velid düşman saflarında Müslümanlara karşı savaşmış. Uhut savaşında süvari komitanı olarak Mekkeli kâfirlerin safında yer almış. Kırktan fazla İslam mücahidinin ölümüne, Peygamberimizin bir dışının kırılıp ölüm tehlikesi atlatmasına vede Uhut savaşının kritik bir şekilde bitmesine vesile olmuş.

Ama Hz. Halit hicretin altıncı yılında kendiliğinden Müslüman olmuş Öylesine cesur, akıllı ve atak birisinin Müslüman oluşu Peygamberimizle beraber tüm sahabeyi sevindirmiş. Ondan sonraki irili ufaklı tüm çatışmalarda efendimizin sağ kolu olup canla başla savaşmış.

Tarihte ilk defa İslam orduları ile Hristiyan orduları Mute savaşında karşı karşıya gelmişler. Hristiyan ordusu Bizans'ın yüz bin kişilik savaş makinesinden oluşuyor. İslam mücahitleri sadece üçbin kişi. İslam ordusunun komutanı ve bayraktarı Peygamberimizin evlatlığı Zeyd. Zeyd, tecrübeli ve tam teçhizatlı Bizans ordusu karşısında hemen ilk saldırıda şehit düşer. Sancağı yine Peygamberimizin amcaoğlu Cafer-i Tayyar kapar onlarca yaradan sonra oda şehit olur. Sancağı başka bir sahabe kapar. Onunda şahadetinden sonra alınan emir gereği sancak Halid Bin Velid'e geçer. Hz. Halid Bin Velid geri çekilme taktiği uygular. Zaten akşam olup savaşlarda durduğu için İslam mücahitleri derin bir nefes alır. Fakat Halid Bin Velid onca yarasına rağmen orduyu hareket halinde tutar. Bizans ordusunun görebileceği tüm sahalara onlarca ateş yaktırır. Tüm bölüklerin birliklerin yerlerini değiştirir.

Düşman kuvvetlerine İslam ordusuna çok büyük takviye birliklerin geldiği hissini verir. Gün ağardığında düşman yepyeni ve çok kuvvetli bir İslam ordusuyla karşılaştığı hissine kapılır. Ve kendiliğinden savaşı yavaşlatıp geri çekilir. Böylece Halid bin Velid'in savaş bilgisi ve taktiği sayesinde İslam ordusu güçlü Bizans ordusu karşısında imha olmaktan kurtulur. İşin çok ilginç ve sır tarafı Peygamberimizin Medine'deki mescidinde, minberden oradaki ashabına, bir televizyon ekranından seyredencesine Mute savaşında olup bitenleri, hangi komutanın şehit olup sancağı kimin kaptığını saniye saniye bildirmesidir. HALİD Bin Velid'in bu olağanüstü başarısı Allah'ın kılıcı unvanıyla peygamberimiz tarafından perçinlenmiş olur.

Peygamberimizin ölümünden sonrada Hz. Halid, Hz. Ebubekir ve Hz. Ömer zamanlarındaki tüm savaşlara katılarak İslam'ın yücelmesi hususunda insanüstü gayretler gösterir. İslam tarihinde hak ettiği yeri fazlasıyla alır. Mute'de Halid Bin Velid'den önceki komutan Cafer-i Tayyar bilindiği gibi Peygamberimizin amcasının oğludur. Savaş sırasında önce sağ kolunu kaybeder, sancağı sol eline alan Cafer, o elini de kaybedince sancağı dişleri arasında tutar. Ama onlarca kılıç darbesine dayanamayıp sonunda şehid olur. Hemen akabinde Peygamberimiz Cafer-i tayyar'ı kaybolan kolları yerinde iki kanatla göklere havalandığını görür. Allah, Cafer'i onunla kanatlandırıp cennetine doğru havalandırmıştır. Ve göklerde uçan anlamına ve Peygamberimizin iltifatlarıyla Cafer, Caferlikten sıyrılıp Cafer-i Tayyar olmuştur.

Gurup gezilerinde her şey geziyi düzenleyen tur operatörüne bağlıdır. O nere derse oraya gidilir. Operatör eline bir tutam yonca alıp gel bici biç diye çağırır. Sürüde oraya gider misali topluluk geziyi düzenleyene sıkıca bağlıdır.

Şimdide Musul kapalı çarşısına götürülüyoruz. Osmanlı yönetiminde bulunmuş tüm önemli şehirlerde mutlaka tarihi bir kapalı çarşı vardır. Musul kapalı çarşısı da önemli çarşılarındanmış.

O tip yerlere gitmeyi en çok gruptaki hanım arkadaşlar ister. Çünkü oralarda ipe sapa gelmez çaput-çalpara türü ıvır zıvırlar satılır.

Bu çarşı çok geniş bir alana yayılmış basık bunaltıcı bir yer. Ana girişe açılan onlarca dar sokakla dolu. Bu çarşının dükkânları çok ufak. On metrekaresi geçen dükkân yok gibi. Dükkânlar iç içe sırasız ve kaidesiz. Ciğerci ile sabuncu, berberle kokoreççi, konfeksiyoncu ile kuyumcu iç içe. Çarşıya girer girmez bilhassa hanımlar O tip yerlere gitmeyi en çok gruptaki hanım arkadaşlar ister. Çünkü oralarda ipe sapa gelmez çaput-çalpara türü ıvır zıvırlar satılır.

Bu çarşı çok geniş bir alana yayılmış basık bunaltıcı bir yer. Ana girişe açılan onlarca dar sokakla dolu. Bu çarşının dükkânları çok ufak. On metrekaresi geçen dükkân yok gibi. Dükkânlar iç içe sırasız ve kaidesiz. Ciğerci ile sabuncu, berberle kokoreççi, konfeksiyoncu ile kuyumcu iç içe. Çarşıya girer girmez bilhassa hanımlar kaybolma korkusu ile guruplaşarak dağıldılar. Ben defne sabunu alacağım. Çarşıda ne hikmetse çok sabuncu var. Girişten itibaren anayolu takip ederek yürümeye başladım. Her sabuncu dükkânına yaklaşmamla adamlar dışarı fırlıyorlar. Fakat ben çarşının derinliklerine gitme niyetindeyim. Bayağı bir gittikten sonra sabuncuların çok olduğu bir yere vardım. Baştan aşağı sabunlarla dolu olan bir dükkâna girdim. Bu dükkân oradakilerin en büyüğü gibi idi. Dükkânda iki gençle bir köşeye sıkışmış gibi oturan, şişman, göbeği önde kendisi arkalarda atletli yaşlıca bir kişi var. Adamın başı kulak arkalarındaki birkaç kıl hariç kabak. Defne sabunu üzerinde hemen anlaştık.

Çünkü defne onlarda da defne. Amma ben iyi köpüren sert defne sabunu arıyorum. Çünkü çoğu sabun banyoda cıvıyarak dağılıveriyor. İyi köpürmesi hususunda kolay anlaştık ise de Sabunun sertliği hususunda kalakaldık. Bu sırada sıkışırcaasına köşede oturan adam gülerek kalktı, oracıkta bulunan yine ensizce perdeyi araladı. Bana bakarak raftan aldığı bir sabunla oradaki küçücük lavabonun altına başını sokup musluğu açtı. Kulak arkalarındaki beş on kila sabun sürmesiyle birlikte adamın başı köpüklere belendi. Ve dükkândakilerin de ittifakı ile sabun tavsiye edildi. Bu satış gösterisine hep beraber gülüştük. Dükkânın bir köşesinde fıkırdayan çaydan ikram ettiler. Ve nalına mihına da olsa bir şeyler konuşmaya çalıştık. Bu tatlı alışverişten sonra giderken mimlediğim köşe başlarını takip ederek kayıp mayıp olmaksızın dışarı çıktım. Fakat bizim milletten eser yok. Daha herkes çarşının derinliklerinde. Beklemek için hemen yanda kalenin karşısında ve yine hemen cadde üzerinde bir kahvemsi yere oturdum.

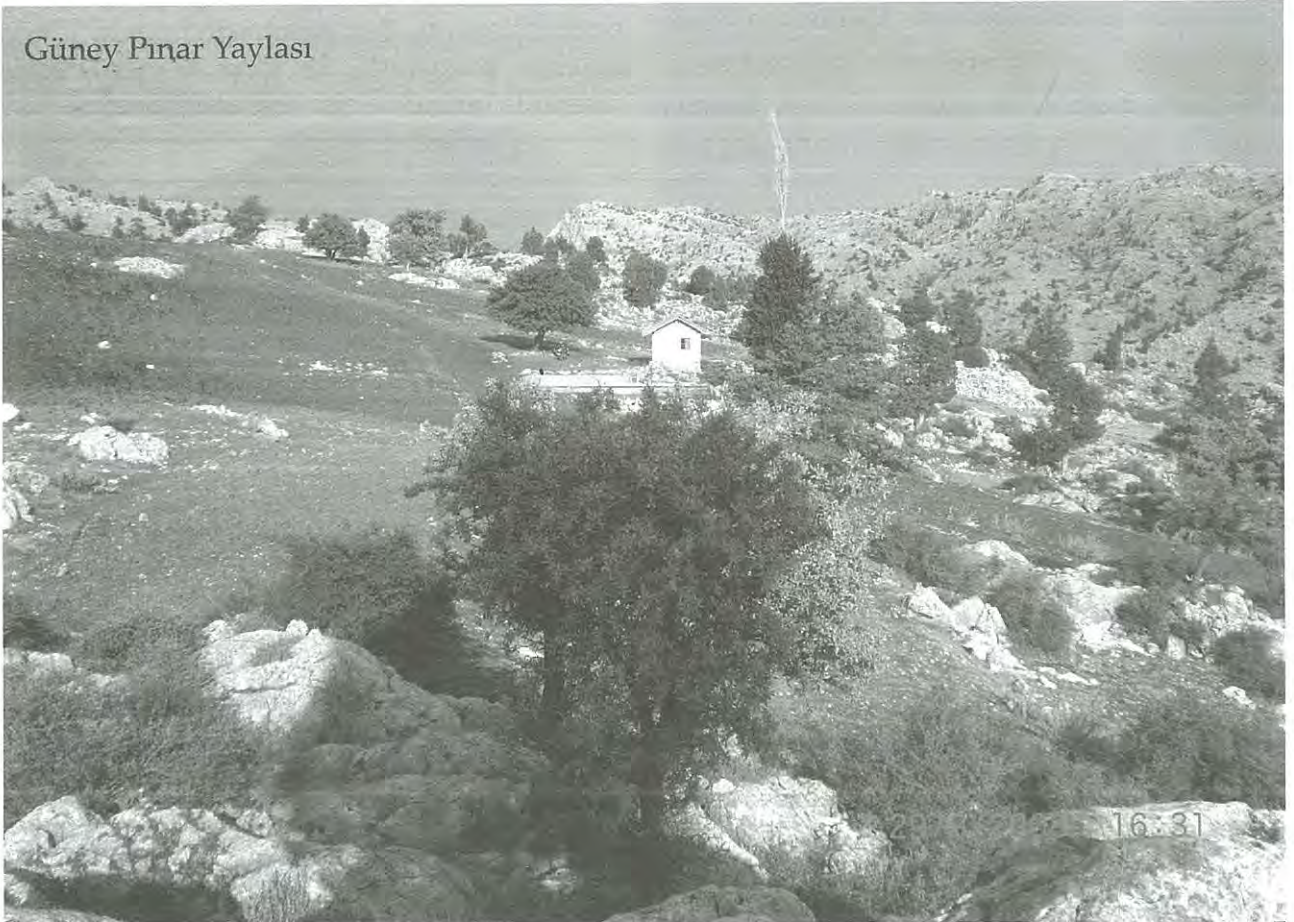
Kahveye oturur oturmaz yüzler ve gözler üzerime çevrildi. Elimizdeki fotoğraf makinesi ve boynumuzdaki kamera ile ben bir turisttim. Bunun için kahve ahalsinin gözleri üzerimde. Acemi acemi sağa sola bakınırken yanda oturan bir genç başıyla bana selam verdikten sonra. Çay ocağına gitti ve koca bir bardak çay ve bir tabak dolusu şekeri getirip masama koydu. Hafif tebessümle gidip yerine oturdu. Şeker kıtlama şekeri imiş. Herkes şekeri kit kit edip çayını içiyor. Ben şekeri çaya katarak içmeye başladım. O yan masada oturan gencin gözü benim üzerimde. Elimdeki tespihi ve makineleri süzüyor. Muhtemel bir iyi niyetle yaklaşılın kapkaç olayına karşı makinelerin başlarını bileğime doladım. Ve bahşiş babında yüzeli Suriye lirası çıkarıp gülümseyerek (Bizim paramızla 3,5 lira) gence uzattım. Oda tebessümle şükran (teşekkür) diyerek parayı almadı.

Sonra elimdeki tespihi uzattım bayağı bir terettüdden sonra tespihi aldı ve dakikalarca inceledi. Oysa tespih kaybederim düşüncesi ile yanıma aldığım basit bir tespihti. Az sonra da selam vererek ayrıldım. Genç kalabalığa karışıp kayboldu. Akabinde içleri çaput çalpara ile dolu koca poşetlerle arkadaşlar geldiler.

Musul çarşısından sonra Türk tarihinde önemli yeri olan yıldırım orduları karargâhına götürdüler. Burası elden avuçtan çıkmış eski bir bina. Restorasyon çalışmaları olduğu için içeri alınmadık. Yıldırım orduları konusuna azıcık temas edelim. Malumatımız olsun.

Birinci Dünya savaşından sonra Anadolu ve kişiliğini kaybeden Osmanlı hükümeti bari orta doğuyu, en azından Mekke, Medine ve Filistin'i kurtarma hamlelerine girişir. Bunun için Halep'te yedinci, Irak'ta altıncı olmak üzere iki yeni ordu kurulur.

Güney Pınar Yaylası

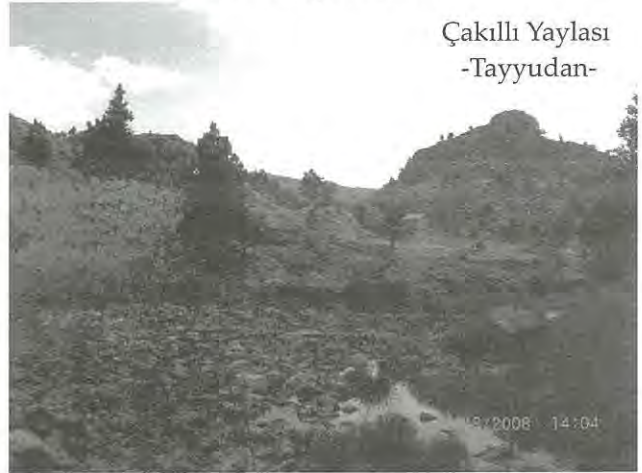
16.31

Suriye'deki ordunun komutanlığına Mustafa Kemal, Irak'taki ordunun başına da Genelkurmay başkanı Enver Paşa'nın yaştı ve amcası Halil Paşa getirilir. Ve bu iki ordu yıldırım orduları olarak anılır. Fakat bir Almanya hayranı olan, bu hayranlığı pahasına Osmanlı devletini birinci dünya savaşına sokan Enver paşa bir Alman mareşali bu iki orduya müşterek komutan olarak atar. Çanakkale'den birbirlerini çok iyi tanıyan Mustafa Kemal ve Halit Paşa'lar bu Alman komutana karşı çıkarlar. Çünkü bu iki değerli Türk komutanı Çanakkale'deki tutumlarından dolayı Alman subaylara dış bilemekteler. Çanakkale savaşlarının başkomutanı Liman vender diye bilinen bir Alman mareşalidir. Bu mareşalin verdiği kararlar çoğunlukla isabetsiz ve yanlıştır. Ama hem Enver Paşanın adamı hemde başkomutan olduğu için onun borusu ötmektedir. Alman komutanın yanlış kararları yüzünden ordunun zayıfatı yüzde elli artmıştır. Çanakkale'deki tüm Türk komutanlar bu gidişattan sıkıntılı iseler de boruyu öttüren Almanlardır. Bir Alman subay kendi taktiklerini müdafaaya kalkınca M. Kemal dayanamayıp çıkışır ve "Çok haklısınız, ordunun can kaybı sizin umurunuzda değildir. Çünkü siz savaş sonrası çıkarlarınızı, biz vatan ve mukaddesatımızı düşünerek plan ve program yapıyoruz" şeklinde direnir.

Esasen Çanakkale savaşlarının bel kemiğini oluşturan ve Türk ordusuna zafer

Yolunu açan Anafartalar savaşları da M. Kemalın Alman komutanlara direnıp, komutayı ele alarak zorlu meşguliyetler sonucu gerçekleşmiştir. (Bu yönde diriliş kitabında çok değerli bilgiler vardır) Sonuç olarak Enver paşa Alman komutanın yıldırım orduları başkumandanlığında ısrar eder. Halit paşa yeğeni Enver paşanın hatırına sesini keser. M. Kemal paşa ise bu haksızlığa dayanamayıp istifasını verir. Sonrada din kardeşlerimiz Arapların desteği ile Osmanlı ordularını mağlup eden İngilizler, tüm Ortadoğu'yla beraber alçak, şerefsiz ve İslam düşmanı olan İngiliz ajanı olan Şerif Hüseyin sayesinde Mekke ve Medine'ye de hâkim olurlar. (Buralar sonra islamiyetle alakası olmayan Vahhabi inançlı şimdiki Suudi sülalesinin atası olan Şerif Hüseyin'e bırakılır.) Neticede yıldırım orduları girişimi sonuçsuz kalır.

Çakıllı Yaylası
-Tayyudan-

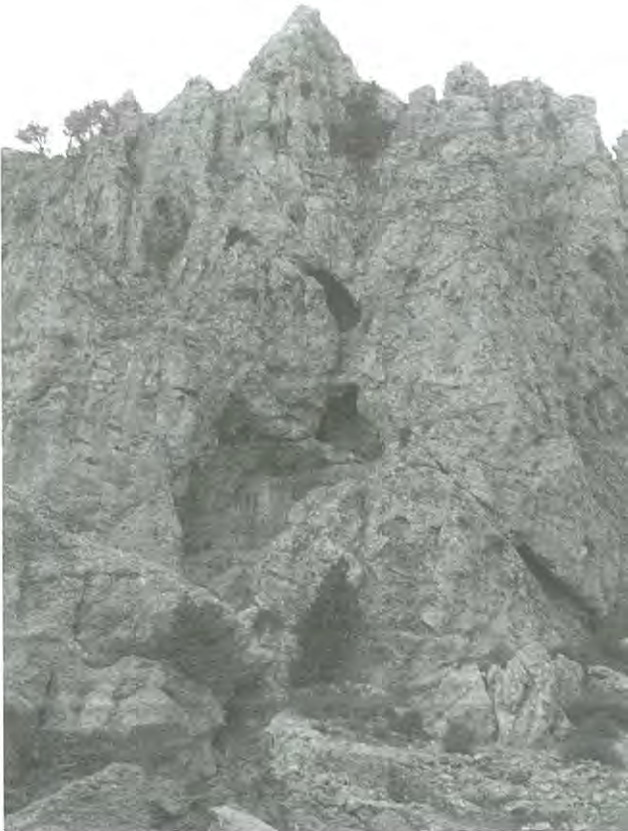

Musul'un merkezi bir yerindeyiz. Kaldığımız Şerton oteli şehrin tam göbeğinde. Otelin hemen önündeki caddede bir gürültü patırtı başladı. Akşam hava kararmak üzere. Bu patırtıyı merak edip caddeye üşüştük. Cadde harın, gürün daha çok okul talebelerinin oluşturduğu kalabalıkta davul ve bazı müzik aletleri çalan insanlar. Halkı coşturmaya çalışıyorlar. Ama halk isteksiz bitkin ve ilgisiz. Meğerse o gün Suriye'nin pamuk bayramıymış. Meğer Suriye zeytincilikte olduğu gibi pamukçulukta da ileri olanlardanmış. Bu kutlama da devletin resmi kutlamasıymış.

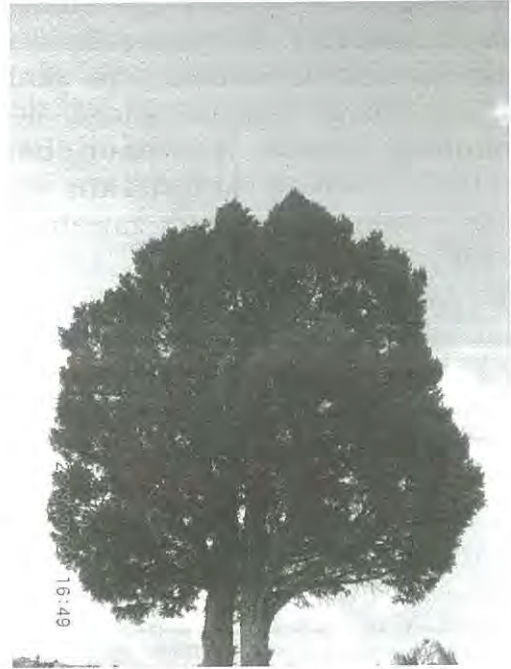
İnanın bizim herhangi bir kasabamızdaki kiraz kutlamaları, ya da herhangi bir aktivite Suriye'ni resmi pamuk bayramından daha ciddi, daha görkemli vede şenlikli olur.

Neyse zaten bizde seyretmeksizin şenliği terk edip hemen yakındaki bir tatlıcıya koşuştuk. Daha önce oraya gidenler bu tatlıcıyı bellemişlermiş. Tatlıcı geniş bir dükkân ve meşhur bir yermiş. Biz gittiğimiz zaman başka bir turist gurubu dükkânı sarmıştı. Bizim gurupla beraber tatlıcı tıklım tıklım doldu. Ben böyle belenmiş yerlere sinir olduğum için içeri girmedim amma rafların aniden boşaldığını gördüm. Millet tatlı kapacağım diye cebelleşirken ben caddede yürümeye başladım. Şekerlemeler, şeker satan bir dükkânın vitrininde, tam benim aradığım cinsten bir tespih gülümseyerek bana bakıp, gel beni al der gibi boyunbüküyor.

Dükkânda iki oğul bir baba olduğu anlaşılan üç kişi var. Benim elimde Safranbolu'dan aldığım çok güzel, andız ağacından yapılmış bir tespih şıkırdıyor.

Gözüm vitrindeki tespihte. O gençlerin gözü de benim tespihte takılı. Vitrenden çıkarılan tespih, kristal kahverengi pırıl pırıl, siyah, iki yüz Suriye lirası. Bize göre beş lira. Tespih güzel, fiyat uygun çamura yatmaya gerek görmedim ve tespihi aldım. Bu arada bolca ikram edilen çikolatalarla da fazla ilgilenmedim. Adam oğlunun benim tespihi çok beğendiğini almak istediklerini ima etti..

Tespihi yıllar önce üç liraya almıştım. Hemde iki tane birden. Oğlan Ürdün'de hukuk tahsili yapıyormuş. Tespihimi onun avucuna sıkıştırıp hatıram olsun dedim. Sattıkları tespihin parasını geri vermeye kalktıklarsa da hatıra deyip parayı almadım. Hemen bir çikolata paketi hazırladıysa da teşekkür edip nazikçe reddettim. Onların şükranları ile benim teşekkürlerimin zirve yaptığı bir anda oradan ayrıldım ve guruba katıldım.

ALO ORADA MISINIZ ?

Nurettin Özel

Aslında bu sayıda sizlere Ebuculuğun hikayesini yazacaktım. Niyetim öyleydi ama Pazar gün sabah aldığım bir gazete ekinde gördüğüm haber ve fotoğraflar bir anda hem sevindirdi hem

üzdü beni...

Bir tarihler Malatyalı bir derviş dostum vardı, Allah mekandan münezzeh bende paradan münezzehim der ve o yoksul haliyle bir nevi dalga geçirdi...

Yazacaklarım biraz parayla yapılabilecek şeylerde ondan bu dervişten bahsettim, birkaç şey derdimi paylaşmak istiyorum sizlerle...

Gerçi bunları zaman zaman bir çoğunuzla paylaştım ama söz uçar yazı kalır derler ya ne yazık ki uçtu gitti unutuldu hepsi onun için bu yazıyı yazıyorum.. ve yazının başlığını da alo orada mısınız dedim, oradaysanız yazıyı okur derdime ortak olursunuz, orada değilseniz canınız sağ olsun...

Gelelim sevindiğim habere. Geçen gün eski Konya Büyükşehir Belediye Başkanı Halil Ürün hocanın oğlu mesaj geçti. Abi Pazar günü Star Gazetesi'nde röportajım var gazete al oku diye, ben de gittim aldım, yeni çekilen ve yakında vizyona girecek olan "Dinle Neyden" adlı bir sinema filminde rol almış, ilginç bir karakter rolü röportajı kelimesi kelimesine okuduktan sonra gazete ekini arka sayfasında başka bir haber daha gördüm geri geri koşan şampiyon garson.. Ve birkaç resim... Bu bizim Çetmili Ömer Aslan'ın ta kendisiydi... Ömer'le zaman zaman görüşürüz, sağ olsun e-mail atar, telefonla arar, görüşürüz, hayat çizgisi biraz bana benzediğinden midir nedir bilmem çok

çok takdir ederim Ömer'i, o da beni sever sağ olsun... Yokluğa, parasızlığa karşı bitmek tükenmek bilmeyen bir inanç ve bir azim...

Ömer geçenlerde İtalya'da yapılan bir koşu yarışmasında dünya rekoru kırarak dünya şampiyonu olmuş, resimde gördüm madalyalar elinde çok sevindim ve gurur duydum... Bu işin sevindirici tarafı...

Sporcular için madalya çok önemlidir, biz sinemacılar içinde ödül çok önemlidir, ödül ve eleştirmenlerin yaptığınız film hakkında övgü dolu yazıları... Çok geç sinemaya başlamama rağmen birisi yurt dışında olmak üzere üç ödülde benim yüreğimi koyduğum eserler aldı..

Üç ödül kırk elli senesini sinemaya adanmış senaristlerden hiç ödül alamayanların yanında bu büyük bir başarı... Ama işin tuhaf tarafı alınan ödüller ve madalyalar karın doyurmuyor, evin bir köşesinde tozlanıp gidiyor ve siz cebinizde beş kuruş yok ve bir sürü borç dertle sıkışıp kalıyorsunuz köşeye... Ve o cendere içinde sıkışmışken içinizden bir ses hadi diyor ve o cüce bedeninize bakmadan yüce fikirler peşinde koşmaya devam ediyorsunuz... Bu da işin garip ama çok garip tarafı...

İşin üzücü tarafı ise bu dünya şampiyonu sporcuya ben dahil kimsenin sahip çıkmaması, geçenlerde bayramda Kaynarmuşgar'da bunu Kerim Bozdağ ve İsha-

damı hemşerimiz Halis Uçar'la da konuştuk, hatta Belediye Başkanımız Osman Bey'de vardı ama o biraz erken ayrıldığı için komuşmaların bu kısmından haberi yok sanırım.

Paylaşmak istediğim konulara gelince:

1-Sayın başkanım, zaman zaman gazetelerde okuruz, işte Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı şampiyon güreşçiye Yirmi altın verdi, Konya Belediye Başkanı Konyalı şampiyon güreşçiye bir ev sözü verdi, falan iş adamı olimpiyat şampiyonlarını ve madalya alanları ofisinde kabul etti ve onları hediyelere boğdu diye, hatta Cumhurbaşkanımız, Başbakanımız şampiyonları makamında kabul etti ve tüm ekibe hediyeler verdi diye... Sizden isteğim yolunu yordamını, kanununu maddesini araştır ve bu şampiyonu ödüllendirme onurunu yaşamanız...

Biliyorum Çetmi küçük yer, çok dedi kodu olur, belki arkanızdan da konuşurlar a-

ma bu olay olabilecek tüm dedikoduları göğüslemeye değer bence. Çünkü Türkiye'nin onca ili, köyü beldesi varken dünya şampiyonu senin köyünden çıktı...

Ayrıca siyasi etkinliğini de kullanarak spordan sorumlu devlet bakanına Mehmet Ali Şahin Bey'e, Başbakana taşı olayı ve o çocuk onurlansın ve takatı bittiği, gücü kalmadığı zaman bu hatıralar güç versin ona... Mehmet Ali Şahin Bey'le Refah Partisi döneminde İstanbul'da birkaç sefer görüşmüştük çok ilgileneneğini sanıyorum. Gerçi bende biraz Akpartiye bulaştım, geçen seçimlerde aday adayı oldum, fikir ve düşünce tezgahımda ne varsa serdim önlerine ama ne yazık ki para etmedi, alıcı bulmadı daha parlak fikirleri olanları aday gösterdiler sen neden götürmüyorsun demeyesin diye yazıyorum bu kısmını.

2-Çetmi'den yetişmiş iş adamlarımıza da sesleniyorum bu genç hepimizin kardeşi ve hepimizin gurur kaynağı yapacağımız küçü-

cük desteklerle ona ve onun gibi Çetmi'nin yüz akı gençlerimize sahip çıkalım... Çıkalım ki bizim yıllardır tüm hırslımızla ve gücümüzle ileri doğru koşarak başaramadığımız ve bir arpa boyu alamadığımız yolu Ömer Aslan kardeşimiz geri geri koşarak alsın ve yeni şampiyonluklar kazansın... Sana yüreğin başarılar Ömer, biliyorum hiç bir taraftan destek görmeden de yüreğindeki inanç ve azim sana yeni şampiyonluklara koşturacaktır... Senin başarın bana da örnek oldu ve güç verdi, okulu bitirmiş olduğunu gazeteden öğrendim inşallah yeni çalışmalarında oyuncu olarak ve teknik ekipte sende varsın. Allah yolunu açık etsin...

3-Sevgili dostlar bu düşüncemi sevgili belediye başkanımızla da paylaştım ve çok olumlu baktı sağ olsun, bunu Mehmet bey başkan kende önermişim ama sanırım fırsat bulamadı... Bir dört mevsim Çetmi belgesi-

linden bahsediyorum. Baharı yazıkışı ve son baharıyla Çetmi belgeseli, dekeciğiyle, çatal comballağı ile, yayla göçü, bişek gelini ile düğünü ile derneği ile, kütük düğünü ile bir Çetmi belgeseli... oyun havaları ile, oyunları ile, hatta lökü havası ile bir Çetmi belgeseli... Çocukken çok lökü güttüğüm için lökü havası diyorum... Benim yaştakiler löküyü bilirler ama genç kuşak için açıklamak gerek son vakitte, yayla göçümü vakti doğan oğlaklar genellikle hastalıklı olur, ayıptır söylemesi ötürüğü, halsizliği hiç eksik olmaz üzerlerinden ve onlar diğer oğlaklar gibi çayırlarda koşup eğlenemezler, onlar yaşlı insanlar gibi bir adım atar bir düşünürler, ikinci adımı atmaya karar verene kadar arkalarında sizin canınız çıkar... Onların bu yürüyüşleri üzerine bir beste yaptırıyorum... Oyun havası olacak bu çok yavaş oynana ve çok yavaş ritimleri olan ve de birlikte halay çeker gibi bir oyun olacak bu Selçuk Üniversitesi beden eğitimi bölümü öğretim

SU DÖKÜLEN

görevlilerinden folklörcü bir dostuma bahsettim çok hoşuna gitti... Develi ve Kuzyaka yolunda, süpürgesi yoncadan ve tımbıllı gibi oyun havaları da tekrar düzenlenerek ve ritim ve karografi çalışması yapılarak içinde yer alacağı bir belgesel olacak bu belgesel... Hatta Çetmi'nin tarihi ve Çetmi'deki soy ağaçları, Çetmi'den yetişen aydınlarımız, sporcularımız, sanatçılarımız, devlet adamlarımız, bürokratlarımız, doktorlarımız, Çetmi'ye geçmişte emeği geçen, değirmencisinden, semercisine kadar hizmet veren insanlarımızda olacak bu belgeselde... Başkanımızla konuştuk, başkana belediyeye ağır gelmeyecek mini bir bütçe ayırmasını söyledim, çok sıcak baktı ve olabilir dedi... Ama bütün bu saydıklarımı oyuncu da kullanarak yapmak ve dört mevsim Çetmi'yi geçmişiyile geleceğiyle yaşatmak, folklörünü canlandırmak bütçeyi biraz yukarı çekiyor, çok da değil aslında bu işler için on beş bin lira bir bütçe çıkardım... Belediyemizde bu işe katkıda bulunacağını biliyorum... Ama iş adamlarımızdan da destek bekliyorum...

Son dönemde bu belgeseli gerçekleştirelim istiyorum, geleceğe ve çocuklarımıza bırakacağımız bu kültürel mirasın son jeneriğinde Çetmi'li iş adamlarımızın da isimlerini görmek istiyorum...

4-Bir başka husus ise Çetmi'de şimdilik beş altı kişinin çalışabileceği bir iş atölyesi oluşturalım istiyorum, hangi konuda olursa olsun benim aklıma, antik el sanatları, olmazsa mandıra gibi bir iş yeri geliyor...

Çetmi'nin sütü Bursa da, İstanbul da, İzmir de, Konya da hatta yurt dışında peynir olarak evinize girsin istiyorum... Çetmi'nin kekik ve yaprak yiyerek beslenen keçisinin koyunun eti kavurma olarak mutfağınızın başköşesinde yer alsın istiyorum... Aklımda daha bir çok iş konusu var ama bir yerden başlamak gerek diye düşünüyorum.

5-Hemen hemen hepimiz bayramda seyranda ve de Çetmi'liler gününde köye geliyoruz üç gün durup dönüyoruz, çocuklar için üç dört günden başka Çetmi sıkıcı geliyor... Çünkü onların Çetmi de hatıraları yok denecek kadar az... Bu kalma işini uzatmak ve çocuklarımızın Çetmi'deki hatıralarını çoğaltmak, onların bizden sonrada Çetmi'ye gelmelerini sağlamak için bir mini oba kuralım istiyorum... Elli altmış metrekaarelik su başında, küçük çocukları meşgul edecek yüzme havuzu, oyun bahçesi, kasabı, manavı olan minyatür bir oba, devre mülk gibi de olabilir on beş yirmi evcikten söz ediyorum, beton yığını değil doğal taştan ama içinde suyu banyosu olan evcikler bunlar... Bunun için müşterek yer belirlenir vs... Fazla vaktinizi almamak için burada kesmek istiyorum, fikirlerime katılanlarla görüşmek ve bu fikirleri daha da geliştirmek, genişletmek istiyorum, katılmayanlara da saygı ve sevgilerimi sunuyorum. 21 Ekim 2008, Yazışmak İsteyenler İçin:

nurettinozel@mynet.com

KAN ARANIYOR

Nurettin ÖZEL

Bin dokuz yüz yetmiş dokuz yılı bizim için çok zor bir yıl olmuştu.

Babam şehrin işlek caddelerinden birinde gelip geçen vasıtalara dikkat etmeden yolun karşı tarafına geçmeye çalışırken bir araba gelmiş çarpmış ve kaçmış.

Çevreden yetişenler hemen ambulans çağırsalar da başından büyük bir darbe alan babam daha hastahaneye varmadan yolda vefat etmiş.

Beyin kanaması demiş doktorlar. Bizler evde babamı akşam yemeğine gelmesini beklerken telefon çaldı birden.

Babamın kaza geçirdiğini ve hastahane de yoğun bakımda olduğunu söylüyordu telefondaki ses.

Dedemin pat pat motoruna doluşup hastahaneye koşturduk hepimiz.

Üzgünüz dedi yaşlı bir doktor, ne yazık ki onu kurtaramadık diye bildirdi babamın öldüğünü.

Hastahanenin morguna kaldırmışlar babamı cenazeyi ancak sabah alabilirsiniz dedi bir hemşire.

Morg nerde diye sordu dedem, kapısı arka tarafta dedi hemşire.

Hepimiz arka tarafa koşturduk, morg kapısı kilitliydi. Kapıyı saatlerce çalmıştı dedem içeriden bir cevap alamayınca artık iyice umudunu kesmiş olacak ki yığılırcasına kapının önüne çöktü, başını önüne eğdi ve öylece kaldı.

Morg kapısının üzerindeki tozdan dumandan simsiyah olmuş camıyla etrafı aydınlatmaya çalışan lambanın ışığında hiç ses çıkarmadan oturuyorduk.

İçeride morg da babam, dışarıda kapının önünde biz sessizce sabahın olmasını bekliyorduk.

Hep tembih ederdi babam, okula giderken, bilhassa caddelerde karşıdan karşıya geçerken çok dikkatli olun, önce sola, sonra sağa ve tekrar sola bakın ve yol geçişe uygun olana kadar bekleyin diye nasihat ederdi bize.

Hatta zaman zaman evde provasını bile yapardık.

Önce sola, sonra sağa ve tekrar sola bakardık. Ve hata yaptığımız an babam bir araba sesi gibi vın diye ses çıkararak bize çarpar ve kucakladığı gibi havaya kaldırdı.

Be bu oyunu çok severdim, babamın yakalayıp havaya kaldırması hoşuma giderdi bunun içinde sık sık hata yapardım.

Anlayamadığım trafik kurallarına bu kadar önem veren bir insan, trafik kurallarını ihlal ederek canından olmuş ve de bizi babasız bırakmıştı.

Dedem çok iyi ve çok cömert bir insandı, çok da şakacı biriydi.

Neredeyse her sene iki üç defa, kan verdiği olurdu dedemin. Yeter ki bir kan anonsu duysun, her şeyi unuttur koştururdu kan vermeye.

Allah cömertleri çok sever, bizde de kanımızla cömertlik yapıyoruz diye gülerek anlatırdı bu koşuşturmasının sebebini.

Sıfır er aş negatifti dedemin kanı, piyasada çok az bulunan bir kandır sıfır er aş negatif kan. Onun için dedem ne zaman bir kan anonsu duyarsa duysun hemen koşturur ve bir ünite kan verirdi...

Siyah kaplı küçük bir cep defteri vardı dedemin, bu defterine işte benim kan kardeşlerim diyerek kan verdiği insanların adlarını soyadlarını yazar ve bu defterini hiç yanından ayırmazdı...

Dedem şu an ne düşünüyordu bilmiyordum, ama ve annem onun karşısında duvara yaslanmış sessizce ona bakıyorduk. Sabah ezanları okundu ve az sonra o ana kadar gece boyunca hiç duyulmayan kuş nsesleri duyulmaya başladı.

Sabah güneşi yavaş yavaş aydınlatmaya başlamıştı ki komşular ve akrabalar geldiler acımıza ortak olmak için.

Babamın ölüm raporunu ve mezarlığa defni için bir yazı verdiler dedemin eline.

Sonra komşunun taka kamyoneti ile eve getirdik cenazeyi.

Öğle namazı sonrasında yerleşmişti babam mezarlıktaki daracık evine.

Gelenin gidenin konuştuğu ve hemen hemen istisnasız hepsinin konuştuğu tek şey vardı, Allah rahmet eylesin, ölen öldü kurtuldu, şimdi geride kalanlar ne olacak, üç tane çocuk ve gencecik bir kadın tek başına nasıl kazanacak bu hayat kavgasını.

Aklım eriyordu ama her söyleneni de anlamıyordum, annemin birileriyle kavga yapacağını sanıyor ve üzülüyordum.

Bu kavgayı yapmasak olmaz mı diye geçiriyordum içimden. Ama eğer annem böyle bir kavgaya girirse bütün gücümle anneme yardım edecektim.

Hatta bir gün elimde koca bir bıçakla kalınca bir sopanın dışındaki budakları keserken dedem geldi yanıma ve ne yapacaksın o sopayı elini kestirirsin sonra diyerek elimden aldı bıçağı.

Herkes annemin hayat kavgası yapacağını söylüyor, bu sopayla o kavgada anneme yardım edeceğimi fısıldadım dedemin kulağına.

Dedem önce güldü, sonra beni dizine oturttu ve merak etme ben o kavgada sizi hiçbir zaman yalnız bırakmayacağım diyerek saçlarımı okşamaya başladı, sonra kendi evini kiraya vererek yanıma taşındı dedem.

Her sabah annem erkenden onun kahvaltısını hazırlar, sonra dedem pat pat

motorunu çalıştırır ve içinde çekiç, keser, testere, su terazisi, şakul, tel pense ve sıvacı küreklerinin bulunduğu eski takım çuvalını pat patın kasasına atar ve inşaatlara çalışmaya giderdi.

İnşaat sıvacısıydı dedem, sıvacıydı ama tuğla, kalıp, taş duvar her bir şeyden anlar ve her şeyden anladığı içinde hiç boş kalmazdı.

Ara sıra tatil günleri bende giderdim pat pat motorun arkasına binerek, harç taşırdım dedeme. Ve dedem, yanında çalışan işçiye ne kadar yevmiye verirse bana da o kadar para verirdi.

Anneme ve kardeşlerime hediye bile aldığım olurdu o paralarla.

Hatta bir gün ben okumayacağım dede hep senin yanında çalışıp para kazanacağım dediğimde beni önüne aldı ve iki saat konuştu.

Bu işlerin sonu olmadığından, bir gün

Aşağı Dikmen'deki Arılık

inşaatta iskeleden düşüp ölüp kalacağından, onun zamanında okumanın pek önemli olmadığından, ama şimdi okumadığına çok pişman olduğundan falan.

Ve sonunda asıl konuya geliyordu ve sen okumalısın, ancak o zaman annene ve kardeşlerine faydalı olabilirsin diyordu.

Dedemin sözünü tuttum ve okumaya karar verdim.

Artık her sabah erkenden kalkar dedemle birlikte kahvaltımızı yapar, elimde çantamla dedemin pat pat motoruna biner ve birlikte çıkardık evden. Dedem beni liseye bırakır sonrada işine giderdi.

Dedemin pat pat motorunun ününde anten yerine inşaat teli bağlanmış küçücük bir radyosu vardı ve dedem çocukluğumdan beri her zaman o radyoyu dinler hele hele haberleri hiç kaçırmazdı.

Bir Cuma sabahı yine erkenden kalktım dedemle kahvaltımı yaptım ve pat pat motorun başında beklemeye başladım, bir taraftan da saatime bakıyorum.

Ne oldu dedi dedem, acil bir durum mu var.

İmtihan dedim dedeme, ilk ders matematikten imtihanım var.

Meraklanma dedi dedem, hemen jet hızıyla yetiştiririm seni diyerek çalıştırdı motoru. Ve her zaman olduğu gibi yine açtı radyosunu.

Vakit vardı yetiştirdik ama, bir aksilik olur motorun tekeri falan patlar diye korkuyordum.

İşte tam o anda radyonun yayını kesildi ve bir anons duyuldu radyodan. "Numune Hastahanesi'n de yatmakta olan kanamalı bir hasta için acilen sıfır er aş negatif kana ihtiyaç vardır" diye bir anonstu bu anons ve birden dedemin gözleri parladı ve kulak kabarttı anonsa.

Yanlış duymadım değil mi, diye sordu dedem. Yanlış değil dedim dedeme, senin kanından arıyorlar.

Dedemin geliyorum kardeşim sık dişini diye konuştuğunu duydum bir an.

Benim "dede ne yapıyorsun hastahaneye mi gideceksin" yoksa dememe kalmadan o çoktan girmişti hastahane yoluna.

Yol boyunca tartıştık dedemle, ben "dede imtihanım var ne olursun" diyordum dedemse "imtihan nedir ki, sınıfta kalırsan bir yıl daha okursun, ama adam kan bulunamadığı için hayatını kaybederse bir daha geri gelemez" diyordu.

Nihayet hastahaneye vardık dedem kanını verdi ve hastanın adını soyadını kan kardeşleri listesine kaydettikten sonra, beni okula bırakmak için tekrar çalıştırdı pat patı.

İmtihani kaçırmıştım ve artık dedemle hiç konuşmuyordum. Dedem de anlamıştı işin ciddiyetini ve hiç oralı olmuyor üstüme gelmiyordu.

Kölebaşı'ndan Baskılı'nın Görünümü

Okulun önüne geldiğimizde ikinci ders zili çalıyordu, motordan indiğim gibi okula koşturdum.

Dedemin "iyi dersler evlat" deyişine bile dönüp bakmadan sınıfı bulmuştum.

İkinci ders başlamak üzereydi ve ikinci ders yine matematik dersi idi.

Nihayet geldi matematikçimiz ve niye imtihana gelmediğimi sordu, yazılı notundan sıfır vereceğini söyledi. Bende anlattım tüm olanları.

Matematikçinin bir anda fikri değişmişti, beni ve dedemi bir kahraman ilan etti sınıfa kendisinin de bir gün babası için saatlerce kan beklediğini, ameliyatta olan babasını kan bulunamadığı için kaybettiğini anlattı ağlayarak.

Sonra nasihat etti sınıfa, sakın ha çocuklar eğer bir gün kanınıza uygun bir kan anonsu duyarsanız mutlaka koşun ve kan verin, çünkü bir gün sizde aynı kana ihtiyaç duyabilirsiniz diyerek.

O ders öylece kaynamıştı ve matematikçi beni gelecek derste özel olarak imtihan edeceğine dair söz vermişti.

Akşam eve geldiğimde olanları dedeme anlattım. Çok hoşuna gitmişti matematikçinin söyledikleri...

Allah cömert insanları sever, kullarına da sevdendirir bak öğretmeninde bile sevmiş bu elleri kireçli adamı diyerek patlattı o meşhur kahkahasını.

Artık hepimiz büyümüştük, dedemse iyice yaşlanmıştı. Ben hukuk fakültesi dördüncü sınıftaydım, kardeşlerim ise lise bir ve üçe devam ediyorlardı. Yaşlanmıştı dedem, pat pat motoru ise iyice dökülmüş ve sık sık arıza yaparak dedeme çok masraf çıkarıyordu. Ama dedem o benim çok kahrımı çekti, biraz da biz onun kahrını çekmişiz çok mu diyerek onu değiştirmeyi bile düşünmüyordu.

Gedik'ten Çetmi'nin Görünümü

Sadece pat patını değil, dedem, o meşhur radyosunun inşaat telinden antenini bile değiştirmeyi düşünmemişti ama, o hala eskisi kadar neşeli ve eskisi kadar hayat doluydu ve ben onun bu halini çok seviyordum...

Mayıs ayının son günleriydi, üniversite de sınavlar bitmiş, memlekete izine gelecektim,

gelecektim ama yalnız değildim, yanımda kız arkadaşımdaydı ve onu ailemle tanıştırmak istiyordum.

Taa hukuk birinci sınıftan beri tanıştığımız, hayat çizgisi biraz bana benzeyen, küçük yaşta babasını kaybetmiş ailelerimizde onay verirse evlenmeyi düşündüğümüz bir arkadaş.

Dedeme telefon açtım durumu izah ettim, dedem çoktan patlatmıştı kahkahasını; ülen biz seni oraya okumaya gönderdik kız arkadaş bulmaya değil diyerek.

Ben niyetimizin çok ciddi olduğunu anlattım dedeme, sonra anneme verdi telefonu uzunca konuştuk annemle. Ve dedemin getirsin dediğini söyledi annem.

Son parama iki bilet kestirdim. Hareket saati gece on birdi ve dedem sabah saat sekizde otogarda bizi karşılayacaktı.

İnşallah pat pat motoru ile karşılamaz diye geçti içimden. Yok dedim dedem gün görmüş adamdır kesinlikle böyle bir şey yapmaz ve beni arkadaşımın yanında mahcup etmez diye düşünüyordum.

Otogara indiğimizde yanıldığımı anlamıştım. Dedem üç tekerlekli pat pat motoru ile gülerek bizi bekliyordu. Çaresiz yanına gittik, dede biz dolmuşla gidelim sağ ol falan dedimse de dedem olmaz dedi ve kesinlikle olmaz diyerek de kestirip attı.

Çaresiz bindik pat patın daracık kasasına ve dedem önde biz arkada gülerek evin yolunu tuttuk. Annem çok güzel bir kahvaltı masası hazırlamış bizi bekliyordu.

Kahvaltıya oturduk hemen, annem arkadaşımı çok sevmiştir, çaktırmadan göz kırparak onayladığını bildirmişti. Ama asıl önemli olan dedemin onayydı.

O ise amerikan filmlerinde sofranın başında konuşma yapan yaşlı adamlar gibi ayağa kalktı etrafını iyice süzdü ve bütün dikkatleri üzerine topladıktan sonra tok bir ses ve ciddi bir tonla aferin kızım diyerek başladı konuşmasına.

Eğer burnunu kıvrıp da benim kurada motora binmem deseydin, kesinlikle bu evliliğe onay vermezdim. Ama motora binerek hem mütevazı olduğunu hem de hoşgörülü olduğunu gösterdin bize.

Bizler seni çok sevdik, inşallah sende bizi sevmişsindir. Allah muhabbetinizi daim eder inşallah diye bitirdi sözünü.

Sonra da inşaata gitmesi gerektiğini, bitirmesi gereken işi olduğunu söyleyerek izin isteyip tekrar çalıştırdı motorunu ve kız arkadaşım Zuhal'in hayret ve şaşkınlık dolu bakışları arasında arkasında bir duman bulutu bırakarak uzaklaşıp gitti pat pat motoruyla.

Öğlen yemeğini yeni bitirmiştik ki Zuhal'in gözü masanın yanı başında iki demir çıkıntının üzerin oturtulmuş eski radyoya takıldı gözü, dedemin ilk radyolarından biri dedim. Çalışıyor mu diye sordu Zuhal.

Çalışır dedi annem ve düğmeye bastı. Radyo lambalıydı biraz ısındıktan sonra ses gelmeye başladı.

Tekrar ediyorum diyordu spiker "Numune Hastahanesi'nde bulunan kanamalı bir hasta için sıfır er aş negatif kana ihtiyaç vardır, kan vermek isteyenler" diye devam ederken ben hemen söze atıldım, kesin dedem gider kan verir diye.

Sonra dedemin kan verme konusunda ne kadar hassas olduğunu anlattım Zuhal'e.

Bir hayat kurtarmak bütün insanlığı kurtarmak gibi bir ayet olduğunu söyledi o da. Tam çaylarımız gelmişti ki, telefon çaldı ve annem aldı telefonu, evet evet diye kesik

kesik konuşuyordu annem ve konuştuğça yüzünün rengi değişiyordu.

Ne oldu hayırdır anne diye sordum anneme, deden annem, deden inşaatta iskeleden düşmüş, hasta hanede ameliyata almışlar dedi bitkin bir sesle.

Hepimiz şok olmuştuk, aranan kan dedem içindi.

Sıfır negatif gurubu çok zor bulunan bir kan dedi annem.

Sonra hep birlikte hastahaneye koştuk, annem kendi kendine söyleniyor, Allah'ım onu başımızdan eksik etme, onu bize bağışla diye ağlıyordu.

Dedem hala ameliyathanede idi ve bir saat gibi bir bekledikten sonra doktorlar çıktı dışarı. Hastanın durumu iyi, merak etmeyin deyince, şükürler olsun dedi annem, şükürler olsun...

Emine Özel

On beş dakika kadar sonra ise dedemin sedyesi çıktı ameliyathane kapısından. Onu doğruca asansöre götürdüler biz de merdivenlerden indik.

Odaya girdiğimizde dedem yatağına yatırılmış koluna serum takılıyordu. Serum takan hemşire şansı varmış dedi annem. Eğer kan bulunmasaydı onu kesin kaybederdik diye bildirdi işin ciddiyetini...

Bir saat sonra falan dedem gözlerini açtı. Bize baktı baktı sonra gülerken yanlış yere gelmedim inşallah burası öte dünya değil öyle değil mi çocuklar diye sordu bize.

Hepimiz güldük, başaramadın dede dedim ben, hala bizden kurtulamadın ve

düğünümüzü yapmadan seni bırakmaya hiç niyetimiz yok diye cevap verdim ona.

Allah yüzümüze baktı baba dedi annem, hemşirenin dediğine göre kan bulunmasa imiş seni kaybedebilirmişiz.

Öylemi dedi dedem, hangi ahmak bu yaşlı bunağa kan vermiş onu da öğrendiniz mi peki diye sordu dedem.

Ne zaman geldi ve konuştuklarımızın ne kadarını dinledi bilmiyorum, arkamızdan o ahmak benim diyerek öne çıktı genç bir doktor.

Dedem hiç bozuntuya vermeden, demek şu an damarlarımda senin kanın dolaşıyor öylemi diye sordu genç doktora.

Başka şansım yoktu dedi doktor.

Ve Dedem o haliyle güç bela o meşhur siyah kaplı defterini çıkardı cebinden.

Hüseyin TOPKARA

Doktor tuhaf bir halde dedeme bu adam ne yapıyor diye bakarken dedem defteri doktora uzattı. Ve devam etti.

En arka sayfayı aç doktor diyerek.

Neden diye sordu doktor.

Kan kardeşi olduk doktor orada benim kan verdiğim insanların atları yazılı sende yaz ki kiminle kan kardeşi olduğumu bileyim öyle değil mi dedi dedem.

Doktor gülümseyerek defteri açtı ve orada yazılı isimleri okumaya başladı.

Ve birden doktorun yüzündeki tebessüm ifadesi hayrete dönüşmüştü, dedeme baktı ve Nasıl olur zaten burada benim ismim yazılı dedi doktor.

İkisi de birbirlerine hayretle baktılar sonra doktor kendini toparlayarak sen hiç trafik

kazası geçirmiş bir çocuğa kan verdin mi diye sordu dedeme.

Dedem doktora baktı, annen ve babanı o kazada kaybetmiş miydin diye sordu doktora.

Evet dedi doktor.

Üzgün, bir ses tonuyla Allah rahmet eylesin dedi dedem.

Doktor şaşırılmış kalmıştı. Bacağın nasıl oldu kestiler mi diye sordu dedem.

Evet dedi doktor, protez ayak kullanıyorum diye cevap verdi ve birden dedeme sarıldı, saatlerce ağladı doktor sen olmasan şu an belki hayatta olamayacaktım diyerek.

Ödeşтик işte dedi dedem, sen olmasan şu an belki bende hayatta olmazdım öyle değil mi diye sordu doktora.

Doktorsa ben sana bir hayat borçluyum, sen benim ikinci babamsın diyerek öpüyordu dedemin elini.

19 Şubat 2007 Konya

Var olan yaşamın ortasında başladık biz bu yolculuğun farkına... Varsak da varmak istemesek de, varoluşumuzun farkındalığının farkına varmak, zor gelsede insanoğluna asıl itibari ile zorluktan değil; Egonun hüküm sahibi olmasından kaynaklanmaktadır. Yaratıcı insanoğlunu yaratırken, yaratılmışların en şerefli olması münasebeti ile akıl'ı öngördü insana ve eşref-i mahlukât'ın en şerefli kıldı. Adem yaratıldığından günümüze dört kutsal kitap geldi yol gösterici olarak. Özde hepsinin vermek istediği mesaj aynı: İslam dinine göre; Geçmişteki üç kutsal kitap Zebur, Tevrat ve İncil aslından bozulduğu için Kuran'ı Kerim'in gönderildiğini savunur. Bozulan ne Zebur ne Tevrat ne de İncil'di bozulan insanoğluydu ve yaratıcı son kitap olarak Kuran'ı Kerimi ve İslam dinini insanoğluna Hz. Muhammed aracılığı ile gönderdi. İnsanoğlu tarih boyunca egosuna yenilmiş ve yaratılmış olduğunu unutup yaratıcı kisvesini üstlenmekten hiçbir zaman kaçınmamıştır. Hugues de Saint Viktor: "Tanrının insan aklıyla kavranması mümkün değildir ve Tanrı asıl bu yüzden gerçektir" diyor.

Yaşantılarımıza bakacak olursak yaratıcının hükmü ne kadar üzerimizde ve baki alemi unutup faniliğin içinde kalarak fani olduğumuzun düşüncesini ne kadar

unutturuyor bizlere, çevremizdeki gerçekleşen olaylara sadece kınama gözü ile bakabiliyor ve alaylı gülüşümüzü o olayın üstüne bırakıyoruz. Kendimize dışarıdan bakacak olursak o alaylı gülüşün altında ezilen biz olacağız, insanların kusurlarına ibret gözü ile bakabilsek... Yaratıcının yüceliğini olayların neticesinde acık bir şekilde görebiliriz. Egonun hakimiyeti altında olan bedenlerimiz ruhumuzun ızdırabını duymayacak kadar tıkanmış kulaklara sahipler.

Eleştiri yağmuruna tuttuğumuz insanların içinde kendimize yer ayırmayız hiçbir zaman, çünkü o trende yolcu olmayı kabul etmez beden her zaman en üst mevki yi düşler ve makinistliği seçere daima, bedenin ruha ne kadar sahip olduğunu anlamak için sadece ama sadece ruhumuzun iniltilerine kulak vererek anlayabiliriz çünkü ruh Ruhullahın parçasıdır dünya dediğimiz zerrede, "Din Tanrı'yı ve insanları sevmekten başka bir şey değildir" der William Penn. Hükmü ile ayaktayız hükmü ile yaşayacağız ve hükmü bize sonucu getirecek, unutmayalım ki sonsuz ve yaratıcı değiliz bizler sadece sonsuzluğa açılan kapının bir adım gerisinde duruyor ama sonsuzluğu göremeyen gözlerimiz kapı eşiğinde egomuza yenik bir şekilde bizlere biçilen miladı doldurmayı bekliyoruz...

AMCAMA DUA

Yakup YAZICI

Ağlarken görmemiştin seni, bu yaşında
Hastalandın, yaşlar yanı başında
Emaneti teslim ettin ellibeş yaşında
Rabbim yar'dır, yardımcındır İnşallah

Bir sözün beni ben yaptı, hayatımı kazandım
Benim için örnektin hep adını andım
Rahmet tecelli etti artık nasihatlerine yaslandım
Rabbim yar'dır, yardımcındır İnşallah

İşten korkmayın, iş sizden korksun derdin
Espriyi sever nüktedan birisiydin
Meleklerde sana aynı güler yüzü göstereyin
Rabbim yar'dır, yardımcındır İnşallah

Çocukken çıkmışsın gurbet ellere
İşin, azmin, kararlılığın dilden dillere
Sevgi esintisi bırakmışsın tüm gönüllere
Rabbim yar'dır, yardımcındır İnşallah

Bize ata, amca, baba yarısıydın
Babamın aynaya yansıyan simasıydın
Cennette köşk olsun saltanatın
Rabbim yar'dır, yardımcındır İnşallah

Bin işçinin bir başıydın sen
İşini bitirirdin bir selam versen
Yaratan yanına aldı sağlam gezerken
Rabbim yar'dır, yardımcındır İnşallah

Hayat doluydun, hastalık yakışmadı sana
Şahadeti tattın kayuştun ana, baba, Rahmana
Ruhun salihlerle, şehitlerle haşır ola
Rabbim yar'dır, yardımcındır İnşallah

Yeğenin Yakup'un dua yakışır kelamına
Bir salâvat ey sevenler Allah aşkına
Nur içinde yatsın Ruhuna bir Fatiha
Rabbim yar'dır, yardımcındır İnşallah

ÇOBAN ÇEŞMESİ

Faruk Nafiz ÇAMLIBEL

Derinden derine ırmaklar ağlar,
Uzaktan uzağa çoban çeşmesi,
Ey suyun sesinden anlayan bağlar,
Ne söyler şu dağa çoban çeşmesi.

"Göynünü şirinin aşkı sarınca
Yol almış hayatın ufuklarınca,
O hızla dağları Ferhat yarınca
Başlamış akmağa çoban çeşmesi..."

O zaman başından aşkındı derdi,
Mermeri oyardı, taşı delerdi.
Kaç yanık yolcuya soğuk su verdi.
Değdi kaç dudağa çoban çeşmesi.

Vefasız Aslıya yol gösteren bu,
Keremin sazına cevap veren bu,
Kuruyan gözlere yaş gönderen bu...
Sızmadı toprağa çoban çeşmesi.

Leylâ gelin oldu, Mecnun mezarda,
Bir susuz yolcu yok şimdi dağlarda,
Ateşten kızaran bir gül ararda,
Gezer bağdan bağa çoban çeşmesi.

Ne şair yaş döker, ne aşık ağlar,
Tarihe karıştı eski sevdalar.
Beyhude seslenir, beyhude çağlar,
Bir sola, bir sağa çoban çeşmesi...

SOFTANIN MEHMET

Niğmetullah Uçar

Yine bir Çetmi'li uğurluyoruz
Bizi terk etmiştir Softanın Mehmet
Ölümle hayatı sorguluyoruz
Ömür bitirmiştir Softanın Mehmet

Softa lakabıyla Çetmi'li tanır
Kendi halinedir garip dolanır
Kimseye dert yanmaz Hakk'a dayanır
Kenarda sinmiştir Softanın Mehmet

Bir gün eşek ile oduna gider
Akşam olduğunda evine döner
Anası Mehmedim eşek nerde der
O öldü demiştir Softanın Mehmet

Softa Bolaylısı üzülür buna
Sen ölseydin diye seslenir ona
Aslında sitemdir yoksulluğuna
Çileler çekmiştir Softanın Mehmet

Bolay'lı kızıyla evlendirilir
Anasına gelin nasıl denilir
Onun cevabını Çetmi'li bilir
Denge getirmiştir Softanın Mehmet

Çetmi'de Bolaylı o kaynanası
Softa Bolaylısı kendi anası
Bu yüzden Bolay'la var alakası
İlişkilenmiştir Softanın Mehmet

Her Çetmi'li gibi yaşanmış ömür
İnşaat, bağ, bahçe çok işler görür
Rızk için çalışır yolunda yürür
Hayattan bezmiştir Softanın Mehmet

Neşesi kayboldu derdi bulunca
Çok kilo kaybetti hasta olunca
Bizlerden ayrıldı vade dolunca
Rahman'a gitmiştir Softanın Mehmet

Köyde hasta yattı uzunca süre
Eridi tükendi göz göre göre
Yirmi beş kiloyla girdi makbere
İsyen etmemiştir Softanın Mehmet

Kanser tüketmiştir organlarını
Ölümü üzmüştür yakınlarını
Dostları hatırlar zor anlarını
Sevmiş sevdirmiştir Softanın Mehmet

Yirmi iki temmuz ruhu terk eder
Yirmi üç temmuzda mezara girer
Mezarında bizden dualar bekler
Herkesi sevmiştir Softanın Mehmet

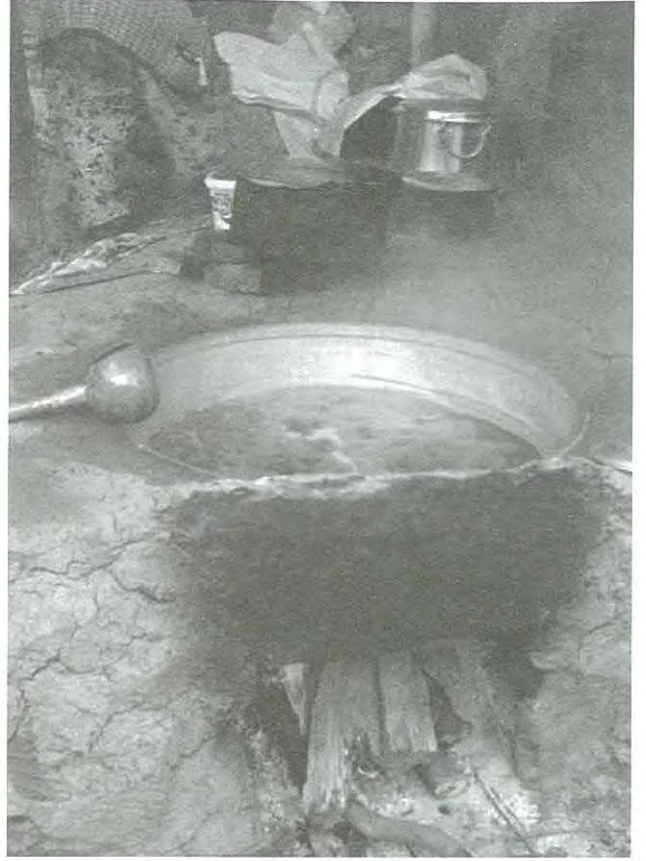
Beden acı çekse ölüm istenir
Allah'ım bu canı benden al denir
İnsan yaşadıkça çok şey öğrenir
Bize ders vermiştir Softanın Mehmet

İstiyorsak eğer sefayı sürmek
Lazımdır kullukta kemale ermek
Bazen kurtuluştur mezara girmek
Bunu öğretmiştir Softanın Mehmet

Her şey Allah'tandır hayır da şerde
Çok sırlar gizlidir tefekkürlerde
Tevekkül olmalı tüm gönüllerde
Bunu bildirmiştir Softanın Mehmet

Tevekkül edenler boyun eğendir
Tefekkürle Hak'kı kabul edendir
Asi olan rıza göstermeyendir
Eyvallah demiştir Softanın Mehmet

Hep garip yaşadı ömür boyunca
Şükür ediyordu hatır sorunca
Aczini anlayıp teslim olunca
Murada ermiştir Softanın Mehmet

ZEKAT, FİTRE, FİDYE

"Ya Muhammed! Servet sahiplerinin mallarından zekât al! Zekât onların mallarını temizler, vicdanlarını artırır." (Tevbe 103)

"Zekâtlar Allah'tan bir farz olarak ancak yoksullara, düşkünlere (zekât toplayan) memurlara, gönülleri (İslam'a) ısındırılacak olanlara, (esirlik ve kölelikten kurtulmak isteyen) esir ve kölelere, (borcuna karşılık malı olmayan) borçlulara, Allah yolunda olanlara, (harçlıksız kalmış) yolcuya mahsustur. Allah alim ve hakîmdir." (Tevbe 60)

Fakirlere zekât verirken şu sırayı gözetmek daha faziletlidir:

- a- Önce fakir olan kardeşler.
- b- Kardeş çocukları,
- c- Amca, hala, dayı ve teyzeler
- d- Bunların çocukları
- e- Diğer mahremler
- f- Komşular
- g- Meslektaşlar.
- h- Zekât verecek kişinin bulunduğu köy ve şehir halkı.

- Bir kimse kendi yakınları muhtaç durumda iken onları bırakıp başkalarına zekat verse, zekat borcunu ödemiş olmakla beraber sevabına nail olamaz.

- Zekat malın bulunduğu yerdeki fakirlere verilir. Bir başka yere nakledilmesi mekruhtur. Ancak başka yerdeki yakınları ve ihtiyaç sahipleri varsa nakledilmesi caiz olur.

Zekât parasını günah yolunda harcayarak veya israf edecek olan kimselere vermek doğru değildir.

- Zengin bir kimse evinde kiracı olarak oturan fakirden ücret almayıp bunu zekatına saysa zekatını ödemiş olmaz. Çünkü zekâta mal ve paranın fakirin eline geçmesi şarttır. Burada ise faydalanma varsa da fakirin eline geçen bir şey yoktur.

- Bayramlarda ve diğer günlerde muhtaç olan hizmetçilere ve çocuklara veya bir müjde haberi getiren fakirlere verilen ödülleri zekat niyeti ile verilebilir.

- Fakirdeki alacağını zekata saymak isteyen kimse alacağı kadar parayı fakire zekat olarak verir.

Fakir de aldığı bu parayı borcunu ödemek üzere alacaklıya iade eder. Böylece zengin zekatını vermiş fakir de borcunu ödemiş olur.

- Haram mal için zekât vermek gerekmez. Haram malın sahibi mevcut ise sahibine verilmesi, sahibi mevcut değilse fakirlere dağıtılması gerekir. (Diyanet İslam İlmihali)

İslam bilginleri her çeşit ticaret malının kural olarak zekâta tabî olacağına görüş birliğindedir. Ticaret mallarının sene sonunda kıymetleri maliyet fiyatlarına göre tespit edilir. Ticarete konu olan her mal şartları tahakkuk edince zekâta tabî olur.

Bunları sayı ile sınırlamak mümkün değildir. Her çeşit giyim eşyası, gıda maddeleri, inşaat malzemeleri ticaret niyeti ile elde bulundurulursa o ticaret malıdır ve zekâta tâbidir. Ticaret malları, sene içinde eksilir veya başka bir malla değiştirilirse üzerinden bir yıllık sürenin geçmesi şartı kesilmiş olmaz. Tüccar sene sonunda sahip olduğu mallarının zekâtının değerini hesaplar. Buna mevcut parasını ve alacaklarını ilave eder. Bulduğu toplam değerden %2,5 zekât olarak verir.

TOPRAK ÜRÜNLERİNİN ZEKÂTI (ÖŞÜR)

Hemen bütün hadis ve fıkıh kitaplarının kaydettiği Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellemden rivayet edilen: "Yağmur ve nehir sularıyla sulanan toprak mahsullerinde öşür (1/10) kova (motorla veya elektrikle) sulanan toprak mahsullerinde nısıf öşür (1/20) vardır." (Buhârî) anlamındaki hadis toprak ürünlerinden ne nisbette zekât alınacağını göstermektedir. Buna göre toprak ürünlerinin zekâtı toprağın sulama tekniğine göre belirlenmektedir. (İman ve İbadetler İlmihali, Türkiye Diyanet Vakfı yay.)

Çamıyalağı Yaylası

- Zekâtın zekât verilen fakirin mülkiyetine geçirilmesi şarttır. Fakire yedirilen yemek zekât yerine geçmez.

- Zekât parası ile mektep, mescit, çeşme, yurt binası, vakıf binası ve benzeri binalar yaptırılamaz.

- Bir kimse malının zekâtını vakti gelmeden peşin olarak verebildiği gibi birkaç senelik zekâtını da peşin olarak verebilir.

- Zamanımızda bir kısım kurumlar zekât zarfı dağıtarak halktan zekât ve fitre olarak topluyorlar. Bu toplanan paralar, fakirlere, muhtaçlara dağıtılmıyor da, o kurumların çeşitli ihtiyaçları için harcanıyorsa bu verilen paralar asla zekât olmaz. Böyle kurumlara zekât verenler, yeniden vermek mecburiyetindedirler.

- Zekâtı açıktan, sadakaları gizli vermek efaldır. Ancak bir fakire zekât verirken bu zekât parasıdır ve falanın zekâtıdır demeye gerek yoktur. O malı zekât olarak vermeye kalben niyet kâfidir. Dil ile söylemeye gerek yoktur. Zekât verilen fakir çok hassas birisi ise ona zekât olduğun söylememek daha münasiptir.

1980'lerde Çetmi'den Bir Görünüm

- Fakirler ile zenginleri arasında aracı olan gerek şahıslar ve gerekse vakıflar bu konuda çok dikkatli olmalıdırlar. Zekât paraları ile diğer gelirleri birbirine karıştırmamalıdırlar. Kendilerine emanet edilen zekât ve sadakaları araştırarak, soruşturarak en muhtaç, en çok müstahak olanlara vermelidirler. Araştırma imkânı olmayan zenginler de zekâtlarını rasgele dağıtmamalı, kendisinden emin oldukları ve zekatları layığına ulaştıracaklarına inandıkları şahıs ve vakıflar aracılığı ile muhtaç ve fakirlere ulaştırmalıdırlar. (İslam Ahkamı, Zeki Soyak)

- Zamanımızda gençlerin yeterince dinini öğrenemediği, helal ve haramların dikkate alınmadığı bir ortamda gençliğin imanlı ihlâslı yetişmesi için onlara zekâtla beraber her türlü yardımda bulunulması uygun olur. Bununla beraber parayı verip yetinilmemeli, din-i mübin-i İslam'a hadim iyi insan, faydalı insan, Muhammedî ahlaka sahip gençlerin yetişmesine vesile olalım.

- Zekâtı fakire verirken veya zekât için mal ayırırken bunun zekât olduğuna kalp ile niyet etmek gerekir. Dil ile söylenmesi gerekmez. Bir mal fakire niyetsiz olarak verilince bakılır, eğer mal henüz fakirin elinde bulunuyorsa, zekâta niyet edilmesi yeterlidir. Fakat elinden çıkmış ise niyet edilmesi yeterli değildir.

FİTRE SADAKASI

- Fitre sadakası, Ramazan ayının sonuna yetişen ve temel ihtiyaçlarından başka en az nisab miktarı bir mala sahip bulunan her müslüman için verilmesi vacip olan bir sadakadır. Bu bir yardımlaşmadır. Orucun kabulüne ve ecel yastığında ruhunun bedenden güzel bir halde ayrılışına, kabir azabından kurtuluşa bir yoldur. İnsanlık arasında muhabbete bir vesiledir.

- Fitre sadakası Ramazan bayramının birinci günü fecrin doğuşundan itibaren vacib olursa da bundan önce ve bundan sonra da verilebilir. Önceden verilmesi ile fakirlerin bayramlık ihtiyaçlarının karşılanmasına bir vesiledir.

- Nisaba malik olan bir mümin hem kendisi hem de bunak ve mecnun olan evladı, hem de küçük yaşta olan çocukların fitre sadakasını vermekle yükümlüdür.

- Bir kimse kendi zevcesinin ve akıl sağlığı yerinde büyük evladının fitre sadakasını vermekle yükümlü olmaz ama kendi aralarında konuşur birbirinin izni ile kendi mallarından verecek olsa yeterli olur.

- Bir kimse fitresini bir fakire verebileceği gibi, birkaç fakire de dağıtabilir. Birçok kimseler de fitrelerini birkaç fakire verebilecekleri gibi, bir fakire de verebilirler.

Allah Teala ayet-i celilede: "Sayılı günlerde oruç size farz kılındı. Sizden her kim hasta yahut yolcu olursa (tutamadığı günler kadar) diğer günlerde kaza eder. Oruç tutmaya muktedir değil ise bir fakiri doyuracak kadar fidye verir." (Bakara 184) buyurmaktadır. Bu fidyeler ramazanın başlangıcında verilebileceği gibi ramazanın içinde veya sonunda da verilebilir. Her sene belirlenen fidyeden ödenir. Daha fazla öderse güzel olur. Fakirin fidye vermeye gücü yetmez ise Allah'tan bağışlanmasını ister. Hastalıklarından kurtulur, oruç tutabilecek durumda olursa oruçlarını kaza eder. Ödedikleri paralar ise nafile sadaka hükmünde kalır.

Allah'ım Ümmet-i Muhammedi Kur'an'a mahkum et. Âmin!

Alıntı: <http://www.ilkadimdergisi.net/>

SIRIMIN HASAN

Niğmetullah Uçar

Çok küçük yaşlarda köyden ayrıldı
Çetmi'den uzakta gurbette kaldı
Hep garip yaşadı hayale daldı
Köye gitmiyordu Sırımın Hasan

Kendi köylüleri onu tanımaz
Çoğu hiç görmemiş adını anmaz
Kimseyi aramaz o da aranmaz
Yalnız geziyordu Sırımın Hasan

Antalya'da kaldı uzunca süre
Belki haklı idi kendine göre
Yüksekalandaki yerleşenlere
Selam veriyordu Sırımın Hasan

Fırıncılık yapıp ekmek pişirir
İyi usta olur büyür gelişir
Çalıştığı yerde sever sevilir
Gayret ediyordu Sırımın Hasan

Çok para kazanır hemen harcardı
Hepsini tüketir kumar oynardı
Eğlence düşmanı içki zarardı
O gün bilmiyordu Sırımın Hasan

İçki kumar ona zarar verince
Kardeşi yol bulur kendi kendince
Belki düzelir der evlendirince
Bunu deniyordu Sırımın Hasan

Evlendikten sonra yine durmadı
Eski huylarından kurtulamadı
Huzurlu ve mutlu yaşayamadı
Eve gitmiyordu Sırımın Hasan

Abdurrahmanlarda bir fırın yaptı
Ekmek pişirerek onları sattı
Denildi ki artık üstünden attı
Vazgeçemiyordu Sırımın Hasan

Durumu düzeldi kurtuldu derken
Kumara başladı bir gün yeniden
Böyle çile ile günler geçerken
Gülmek istiyordu Sırımın Hasan

Yaşı ilerledi çok geç uslandı
Şeker hastalığı geçecek sandı
Perhizi yapmadı tadına kandı
Yola gelmiyordu Sırımın Hasan

Şeker yükselince aldırmıyordu
Hastalık çoğaldı gözlere vurdu
İş yapamaz oldu evde oturdu
Fazla gezmiyordu Sırımın Hasan

Fırın kiralanır bir başkasına
Kör olmak girmişti acılarına
Dört sene sürecek bu yıllarına
Anlam vermiyordu Sırımın Hasan

Kendi kaderini kendisi çizdi
Çok acılar gördü hayattan bezdi
Dostları kızdırdı baş eğik gezdi
Ah keşke diyordu Sırımın Hasan

Dün gece sahurda yetince vade
Ruh teslim ediyor kendi evinde
Ömür tamamlandı kapandı perde
Hesap veriyordu Sırımın Hasan

KATİBİN ALİ

Niğmetullah UÇAR

Haber alan dostlar hemen toplanır
Mezarı kazılır su hazırlanır
Kuşluk vakti ceset evden yollanır
Sala biniyordu Sırımın Hasan
Sonu ne olacak kullar bilemez

Allah rahmet etmez buna diyemez
İnsan yaratandan ümit kesemez
Hakkı biliyordu Sırımın Hasan

Dilerse affeder koyar cennete
Allah değer verir hep nedamete
Kim bilir belki de konu himmete
Bilinemiyordu Sırımın Hasan.

Mezarı başında okunur kuran
Hakkı helal eder orada olan
Elbette ölümü tadacak insan
Bunu bekliyordu Sırımın Hasan

Niğmetullah bilmez kimler ne olur
Allaha kul olan bir medet bulur
Ona dua etsek belki kurtulur
İnkâr etmiyordu sıırımın Hasan

Bugün internetten aldım haberi
Mevlasını bulmuş Katibin Ali
Ruh bedenden çıkmış bitmiş dertleri
Hepsinden kurtulmuş Katibin Ali

Geçen yıldan beri dert çekiyordu
Doktorlar ümit yok bitmiş diyordu
Ciğerleri normal işlemiyordu
Herkesçe duyulmuş Katibin Ali

Çetmi'de yaşadı çocukluğunu
Konya'da geçirdi ömrün çoğunu
Yaparken mevlaya tam kulluğunu
Sağlığı bozulmuş Katibin Ali

İnşaat işinde emek harcadı
Helal lokma için rızık aradı
Derde yakalandı kurtulamadı
Belli ki yorulmuş Katibin Ali

Azrail bakmıyor yaşlıya gence
Canını alıyor vade yetince
Ruh bedenden çıkar süre bitince
Rahman'a sunulmuş Katibin Ali

Beden toprak olur kabirde çürür
Ruh yaptıklarıyla karşılık görür
İmtihan içindir verilen ömür
Sınava tutulmuş Katibin Ali

Çektiği acılar keffaret olsun
Mekânı cennette, kabri nur dolsun
Seven gönüllerde yerini bulsun
Kalplerde tutulmuş Katibin Ali

Dünyada yaşanan her şey imtihan
Sevabı çok işler cenneti uman
Günah dökülürmüş hastalanandan
Sevilen bir kulmuş Katibin Ali.

**Hemşehrimiz
Ali ŞAŞMAZ
Konya'da vefat
etmiştir.
M e r h u m a
A l l a h ' t a n
r a h m e t
yakınlarına da
b a ş s a ğ l ı ğ ı
diliyoruz.**

AİLE HEKİMLİĞİ NEYİ SAKLIYOR

Dr. Nevzat Şipleme

Kim ne derse desin aile hekimliği sağlık ocağı tabiri kadar olmasa da kabul edilebilir güzel bir tabirdir.

Aile hekimi, kişinin değil ailenin tam olarak bir ailenin de değil bir çevrenin hekimi olacaktır. Böylece kişiyi, aileyi ve hatta çevreyi tanıyacaktır. Teşhislerini koyarken bu ön bilgilerini kullanacak erken teşhise katkıda bulunmuş olacak ve hatta doktorun ve ilaçların istismarının önüne geçilmesine katkı sağlayacaktır. Ne güzel... zaten bu uygulama savunulurken üzerine en çok vurgu yapılan argüman bu dur. Elbetteki "aile hekimliği" kavramının altının nasıl doldurulacağı ile alakalı olmak üzere çok faydalı bir girişimde olabilir. Bu mümkün bu şartlarda böyle bir netice beklemesek de teorik olarak toplumun genel sağlık kalitesine katkı sağlaması mümkün... Mümkün. Ama biz bu "piyasa" şartlarında böyle bir beklenti içerisinde değiliz.

Bu güzel tabirin adı altında yapılmakta olan değişikliklere itirazımız var. Neden?..

Yapılmak ta olan şey başlı başına bir aile hekimliği olayı değil **sağlıkta özelleştirme politikasıdır**. Sağlıkta özelleştirme. Bir başka mevzuda daha batılılaşma adına atılmış cesur (!) bir adım.

Aslında bu isimlendirme üzerine de konuşmak gerek. Sağlıkta özelleştirme ne ola ki. Sağlığın özelleşmesi diye bir şey söz konusu olabilir mi, özel sağlık nedir? Sağlık sağlıktır da özeli nedir?

İlk bakışta kışkırtıcı bir mana ima ediyor. Herhalde iyi bir şey olsa gerek diye düşündürüyor. Özel sağlık...

Hayır bu ifade düşündürdüğüünün aksine güzel, harika anlamında bir sağlık teklif ediyor filan değil. Yalnızca tedavi talebiyle gelmiş olana devlet kurumlarında değil şahıs yahut tüzel kişiliği olan devlet harici kurumlar vasıtası ile bu talebin karşılanması uygulamasıdır.

Sağlıkta özelleştirme adı ile yapılmakta olan, yapılacak olan şey sağlık tüketiminin bir takım zenginlerin ama çok fazla parası olan, imkanı olan, çok etkili yerlerde söz sahibi olan toplumu yönlendirme adına politika üreten "dünya" adına iş yapabilen kesimlerin eline bırakılması olayıdır. Ve hatta nihayetinde tüm ilgili sektörlerin bir bütün halinde insanı kurgulama gayretinde olan kesimlerin eline verilmesi olayıdır. Yani başlangıçta olmasa da işin nihayetinde irili ufaklı diğer yapıları yutacak olan ismini koyamadığımız bu "insanı kurgulama" cesaretini kendinde bulacak kadar küstahlaşmış dev yapıların eline geçecek olmasıdır tüm sistemin. İnsanın "kendi" üzerindeki hakimiyet hakkını gasp etme gayretindeki yapılanmaların eline geçecek olmasıdır.

Tıbbi tüketim unsurları, sağlık sigortası bunlardan, ilaçlar, medikal alet edevat bunlardan; malum artık sağlık bir tüketim alanı ve yine malum tüketim olmadan kapitalizm denilen şey olamaz yahut onun gelişmiş türevi olan hastalıklar, liberal kuyrukluları.

Sağlık denilince oluşmuş "işlem hacmi" neleri içerir.

İşlem hacmi; ilaç üretiminin yanında medikal unsurlarında iştiha sahibi özel kişi kurum ve kuruluşların eline bırakılmış olmasının yanında hastanelerinde bu kesimlerin eline bırakılmış olmasıdır olmakta olan.

Sürekli büyümek karlarını sürekli artırmak eğiliminde olan tüm bu sektörlerin cilalı hizmetler sunmasının yanında genel sağlık kalitesinin artırılmasına hizmet etmesi beklenemez. İşin tabiatı gereği beklenemez. Zira bu alanda milyar dolarlar ile ifade edilen yatırımlar yapmış olan bu kesimler büyümek kar elde etmek zorundadır. Genel toplum sağlığında ki gelişme yani hastalanma oranı azaldıkça nasıl kar edebilecekler, büyümelerini nasıl devam ettirecekler ve hatta varlıklarını nasıl devam ettirebileceklerdir. Bu yapılanmalar sağlığa dair unsurların üretimini yapan bu kuruluşların hastalığı yani sağlıksızlığı körüklemek zorunlulukları işlerinin tabiatı gereği aşikar ve tedavi(!) etmek zorundadırlar. İnsanları hastalıkla korkutmaya, muayene olmaya teşvik etmeye teşhis malzemesi tüketmeye ilaç tüketmeye zorlamak zorundadırlar.

Bu alandaki her sektör kendisini korumak için gerekli refleksleri göstermek zorundadır. Hastalığı şişirmek hastalıkla, ölümle korkutmak zorundadır. Ve umut pazarlamak... Hastaneye müracaatı artırmak zorundadırlar. **Hastalanmadan tedavi olamazsınız öyle değil mi?** Özelleştirme politikalarının altındaki gerçek bu duruşta. Zaten hep hasta olunacağı tezi üzerine kuruludur bu sektörler. Oysa biz sağlıklı bir toplumun var olabileceğine inanıyoruz. Tabii burada ilginç olan, yahu hastaneye müracaatın neyi kötü denilebilir. Anlatmak ta zorlandığımız konu ilgili sektörlerin iyi niyet sorunudur. Tabiatları gereği iyi niyet sahibi olamazlar. Tüketmek, tükettirmek zorundadırlar. Var olabilmek için bir yolunu bulacaklar. Sağlık için "ahlak" dememizin bir başka gerekçesi halinde yalnızca "bilenine" yönelik gerçek şudur: "Cahil halkın" sağlığı, kazanmaya endeksli profesyonel "modern tıp" ekalliyeti karşısında kaybetmeye mahkûmdur.

Güya devlet elindeki kurumların işi eline yüzüne bulaştırması bahanesi altında güya

bir çıkış yolu olarak denenen bu yeni açılım neon lambaları altında yaşanan tam bir sağlıksızlığa giden ilk adımdır acilen geri dönülmesi ve kendimize ait politikalara yönelinmelidir. Bir şey icat edip sonrada buna insanların ne kadar ihtiyaçları olduğuna inandırma faaliyetinden ibaret modern batının marifetlerini sergilediği bir alandır burası. Bir tüketim alanı haline gelmiş olan bu sağlığa dair nelerin gerekli olduğunu öğrenmiş oluyoruz artık. Bu gerekli olan malzemelerin üretimi ve pazarlanmasının yapıldıkları yerlerde belli kimden alacaksın nasıl alacaksın belli ve hatta nasıl tüketecek nasıl kullanacaksın. Pırıltili neon lambalarının altında elimizden kayıveren şeyin, sağlığımız, varlığımız, benliğimiz, özgürlüğümüz, irademiz, üretme, düşünme kabiliyetimiz olduğunu söylemek ne kadar anlamlı gelir bilinmez.

Modayı tüketmek den farkı olmayan bir tüketim süreci zaten yıllardan bu yana vardı ama olan olmakta olan şey bunun daha da profesyonel daha da açık bir sürece girdiğidir. Zaten aslında bize yabancı olan ama buna rağmen sahtesiyle de olsa yerli olan ilaç firmaları gitti birer birer. Hastaneler de gidecek, sağlık sigortaları da gidecek ardından, evet gelecek olan, olacak olan budur. Süreç bu yönedir. Evet sağlık sigortaları da gidecek ve ne kadar ekmek o kadar köfte devri başlayacak. O zaman göreceğiz bu tüketim çılgınlığının bizi getirdiği noktayı. Bu alanda kendi politikalarını üretememiş olmanın neticesi olan tam bir teslim oluş olacaktır gidişin sonu. Teslim oluş sağlıksızlık ve kendi sağlığın üzerinde söz söyleme hakkının elinden alınmış olması olacaktır.

Mevzusu burası değil ama son söz olarak söylemek isterim: İş o noktaya varmaktadır ki; Özelleştirme, devlet kurumları için filan derken insan "ben"i üzerine doğru gelmektedir bir yönüyle. Senin adına düşünen senin adına karar veren. Seni üreten...

FIKRALAR

Secdeye kapanırsa

Bir gün Hoca, yol üstü bir hana inmiş. Han Nuh Nebi'den kalma bir yer.. Her tarafı delik deşik; adeta çökmeye ramak kalmış. Hoca'nın yüreğine bir korkudur düşmüş ama, ne desin? Nihayet bir söz arasında: - "Yahu, bu senin tavan da ne kadar gıcırdıyor, beşik mübarek!" diyecek olmuş ama, hancı baba hiç oralı olmamış; sözü şakaya boğarak: - "Ağzını hayra aç Hoca, bu gıcırta beşik gıcirtısı değil; tavan tahtaları Hakka tesbih çekiyor!" demiş. Hoca'nın közü küllenir mi? Gözlerini hancının gözüne dikerek: - "Peki ama", demiş; "ya bu tavan boyle tesbih çeke çeke aşka gelip de secdeye kapanırsa, bizim halimiz nice olacak?"

Karne

Baba, ortaokul üçüncü sınıfa giden oğlunun elinde karneyle salona girdiğini görür. "Allah allah, dönem ne çabuk bitmiş..." diye düşünür ve oğluna seslenir: -"Getir bakayım şu karneyi!" -"Al baba..." Adam karneye bir bakar ki, beden eğitimi ve resim dışındaki tüm dersler zayıf. -"Bir dediğini iki etmiyoruz, bilgisayar dedin, bilgisayar aldık, İngilizce kursu dedin İngilizce kursuna gönderdik, gitar kursu, müzik aletleri, ne istersen yapıyoruz. Kız arkadaş uğruna harcadığın çiçek parasının haddi hesabı yok. Ne bu notların hali, rezil şey!" -"Baba... O benim karnem değil ki, senin kitaplarını karıştırıyordum, birinin arasında karnelerinden birini bulmuştum..."

BİLMECELER

- Allah yapar yapısını, demir açar kapısını. (kabak)
- Altından su içerum, üstünde çayır biçerum. (koyun)
- Bir ufacık mil taşı, dolanır dağı taşı (göz)
- Buradan vurdum kılıcı, İstanbul'dan çıktı uci (şimşek)
- Dağdan gelir taştan gelir bir kükremiş aslan gelir (dere)
- Gökte açık pencere kalaylı bir tencere. (ay)
- Vidi vidi milidi, dış kapının kilidi, kız Allah için söyle akşam gelen kim idi. (uyku)
- Karaoğlanı kulağından asarlar. (tava)
- Mesel mesel meliki tırnakları oniki. (kedi)
- Abdest alır namzan kılmaz cemaatten geri kalmaz. (cenaze)
- Otuzüçtane var hepsi Allah'ı anar. (Tespah)
- Tak burda tak şurda tak kapının dibinde. (süpürge)
- Vurursun vurursun hiç gözünden yaşı çıkmaz. (Davul)
- Cıvıl cıvıl kuşlar, sahrada kışlar, kendi diye işler ellere bağışlar. (arı)
- Gelir leyleyin, gider leyleyin, bir ayak üstünde durur yeyleyin. (Kapı)
- Dal ucunda kilitli sandık. (Ceviz)

ÇETMİ'DEN HABERLER

EVLENENLER & NİŞANLANANLAR

- Abdullah Korkmaz'ın oğlu Yakup, Kerim Güder'in kızı Gülcan ile evlendi.
- Erol Bozdemir'in oğlu Emin, Mustafa Dal'ın kızı Zeynep ile evlendi.
- İbrahim Bakdemir'in oğlu Emin, Ali Önder'in kızı Havva ile evlendi.
- Mustafa Korkmaz'ın oğlu Adem, Hebib Yıldırım'ın kızı Cennet ile evlendi.
- Ahmet Balcı'nın oğlu Abdussamed, Kerim Çetin'in kızı Fadime ile evlendi.
- Mehmet Özyalçın'ın oğlu Ahmet, Hasan Çankaya'nın kızı Fatmanur ile evlendi.
- H. Hüseyin Karadeniz'in oğlu Feyzullah, Ali Karadeniz'in kızı Zeynep ile evlendi.
- Murat Parlakçı'nın oğlu Osman, Bolaylı Meryem Gürbüz ile evlendi.
- Hüseyin Eşiyok'un oğlu Mehmet Akif, Mustafa Bircan'ın kızı Fadime ile evlendi.
- Mustafa Polat'ın oğlu Hasan Ali, Mehmet Şaşmaz'ın kızı Emine ile nişanlandı.
- Ali Şaşmaz'ın oğlu Cemil, Mahmut Kaplan'ın kızı Şehriban ile nişanlandı.

DÜŞKÜN VE HASTA OLANLAR

Mehmet YILDIRIM (Kör Mehmet) Çetmi'de
Ali GÜÇLÜ (Kavgalı Ali) Çetmi'de

VEFAT EDENLER

Mehmet AKGÜL (Softa Mehmet)
D: 1950 - Ö: 22.07.2008

Hasta olan hemşerilerimize acil şifalar, vefat edenlerimize rahmet ve mağfiret, evlenen gençlerimize de ömür boyu sağlık ve mutluluklar dileriz.

ÖNEMLİ BİR DUYURU

Deryaya katılan bir damla da sen ol ve derya ile buluş; çünkü tek başına damla bir şey ifade etmez; yok olmaya mahkumdur.

Değerli dostlarım: 46. Sayı, inşallah Kurban Bayramı'ndan sonra yayınlanacak. Bu vesile ile bu sayıda hem Kurban Bayramınızı tebrik ediyor hem de sizleri hayra çağırıyorum.

Birinc olarak, birçok kardeşimizin işyerine veya evine emanet olarak verilen kumbaralara ilgi göstermek ve mutlak vermemiz gereken sadakalarımızı bu küçük kutularla yerine ulaştırmak.

İkinci olarak, önümüzde Kurban Bayramı var. Organize bir çalışma ile deri toplamak kolay ve verimli olmuyor. Takdir edersiniz ki bayram günlerinde her kardeşimizin kendine göre bir meşgalesi var, zaman da elvermiyor, bir de toplanacak deri olunca herkes arabasına deri alamıyor. Bu iş için bir araba ve şahıs görevlendirsek de deriler ucuz olduğu için masrafı korutmuyor. Onun için sizleri fedakarlığa davet ediyorum. Ya bizzat deriyi kendiniz satarak parasını temsilcimize ulaştırın ya da imkan nispetinde derilerinizi bölgemizdeki sorumlu temsilcimize teslim edin.

Sağlık, mutluluk, selam ve saadet dileklerimle...

Çetmililer Eğitim Kalkınma
ve Yardımlaşma Vakfı Başkanı
Mehmet BALCI

ZİRVE OTOMOTİV

ALARM DÜNYASI

MEHMET SOLMAZ

TOPTAN OTO ELEKTRİK AKSESUAR - ALARM MERKEZİ KİLİT

OSRAM
404
FİL FİLTRE
ORJ. REFLEK

SEGAR
SİNGA
EMAS
ELO

SANEL
RLF
ENG
KLF

MEGA
FORM
METAL
REMARK

VERTEX
SÖNDÜRÜCÜ
OPERSAN
PAKKENS

- * RÖMORK EKİPMANLARI GRUBU
- * BİJON SERİ (JAPON) DAHİL
- * BİJON ANAHTARLARI

ADRES

ESKİ SANAYİ MEYDANI
AHMET BEY SOKAK NO: 101
KONYA

TEL: 0332 233 77 95
GSM: 0535 653 83 66

HESAP NUMARALARI

PTT
515 66 65

İŞBANKASI
4503 119 165

ZİRAAT BANKASI
4529 8161-5001

Çıtırım'da ekstra lezzetler sizi bekliyor

ÇITIRIM

"Hijyen lezzet kadar önemlidir"

www.citirim.com.tr

Hal Kavşağı
ALANYA
Tel: 0.242 513 40 43

Atatürk Cad.
47/A ALANYA
Tel: 0.242 512 12 23 - 24